

EJDERHA AVCILARI OKULU

KIYAMET MAĞARASI

KATE McMULLAN

3

**25 milyon çocuk
bu diziyi okuyor.**

**Bir gün yolunuz Kara Orman'a düşerse
sakın korkmayın! Ormanın derinliklerinden gelen
çığlıklar şaşırtmasın sizi. Tuhaf yaratıklar,
deli keşişler, konuşan hayvanlar... Aniden karşınıza
çıkıp ağzından ateş saçan ejderhalar...
Küçük ejderha avcıları paslı kılıçları ve kırık
mızraklarıyla her zaman yanınızdalar.
Çocuklar ejderha avcısı olabilirler mi?..
Ejderhalar bu kadar sevimli olurlarsa
neden olmasınlar?..**

Üstelik onlar Ejderha Avcıları Okulu (EAO) öğrencileri!

**Kara Orman, sınıf gezisi için pek güvenli bir yer
değildi. Peki, o zaman Wiglaf ve arkadaşları orada
ne arıyorlardı? Yoksa korkunç ejderhanın altınlarının
mı peşindeydiler? Oysa bu, korkunç tuzaklarla dolu
Kıyamet Mağarası'na girmek demektir... Bunu nasıl
göze almışlardı?**

DİZİNİN DİĞER KİTAPLARI

1. Okulda İlk Gün Sürprizi	8. Dünyanın Sonu mu Geldi?	15. Ejderhaların Başlı Dertleri
2. Anne Ejderhanın İntikamı	9. Ejderha Eğitmenin 97 Yolu	16. Dünyanın En Yaşlı Ejderhası
3. Kıyamet Mağarası	10. Kim Korkar Okuldan	17. Ejder Ateşi
4. Evlenmek İsteyen Prenses	11. Sakar Büyücü İşbaşında	18. Asla Bir Trol'e Güvenme
5. Muhteşem Şövalyenin Sırrı	12. Okulu Hayvanlar	19. Esrârengiz Dev
6. Kötü Cadının Laneti	13. Bugün Ayı	
7. Beyin Gücü Turnuvası	14. Kurtar Biz	

6.00

ISBN: 978-975-999-027-7

9 789759 999027

TL

www.beyazbalina.com.tr

KATE MCMULLAN

1947 yılında, Amerika'nın Missouri eyaletinde doğdu. Okumayı söker sökmez halk kütüphanesindeki kitapları okumaya başladı. Tulsa ve Ohio eyalet üniversitelerinde öğrenim gördükten sonra ilkokul öğretmeni oldu. 1976'da New York'taki bir yayınevinin dil sanatları ve görsel-işitsel malzemeler editörlüğünü yapmaya başladı. Bir sene sonra da ilk çocuk kitabını yayınladı. O zamandan bu yana da çocuklar için 50'nin üzerinde kitap yazdı. Kate McMullan'ın kitapları başta Almanca ve Fransızca olmak üzere birçok dile çevrildi. Çizer olan eşiyle birlikte birçok kitaba imza attılar. *Ejderha Avcıları Okulu* (Dragon Slayers' Academy) dizisiyle *The New York Times* ve *Parenting*'in seçtiği "Yılın En İyi On Kitabı" arasında yer aldı. Acemi ejderha avcılarının maceralarını anlattığı bu dizisiyle çocukların en sevdiği yazarlar arasına girdi. Milyonlarca çocuk tarafından sevilerek okunuyor.

Kocası, kızı ve iki kedisiyle New York'ta yaşayan yazar, şehirdeki çeşitli okullarda çocuklara yazarlık dersi vermektedir.

2. baskı - Beyaz Balina Yayınları, 2007

EJDERHA AVCILARI OKULU

Kıyamet Mağarası

KATE McMULLAN

ISBN 978-975-999-024-4

© 2006, Kate McMullan - Bill Basso

Bu kitabın Türkçe yayın hakları Beyaz Balina Yayınları'na aittir.

Yayın yönetmeni: *Murat Batmankaya*

Editör: *Necati Balbay*

İngilizce aslından çeviren: *Fatih Erdoğan*

Resimleyen: *Bill Basso*

Kapak tasarımı: *Şükrü Karakoç*

Sayfa tasarımı: *Kâmuran Ok*

Baskı: Oktay Matbaacılık, İstanbul (Tel: 0212-483 36 66)

Cilt: Umut Matbaacılık, İstanbul (Tel: 0212-637 04 11)

Beyaz Balina Yayınları

Telsiz Mah. 85. Sokak Altay Apt. No: 100 Zeytinburnu/İstanbul

Tel: +90 212 546 86 32

info@beyazbalina.com.tr

Genel Dağıtım: **Yelpaze Dağıtım**

Telsiz Mah. 85. Sokak Altay Apt. No: 100 Zeytinburnu/İstanbul

Tel: +90 212 546 86 39 - 546 86 46 - Faks: +90 212 546 86 64 - 546 86 65

info@yelpaze.com.tr

Resimleyen:

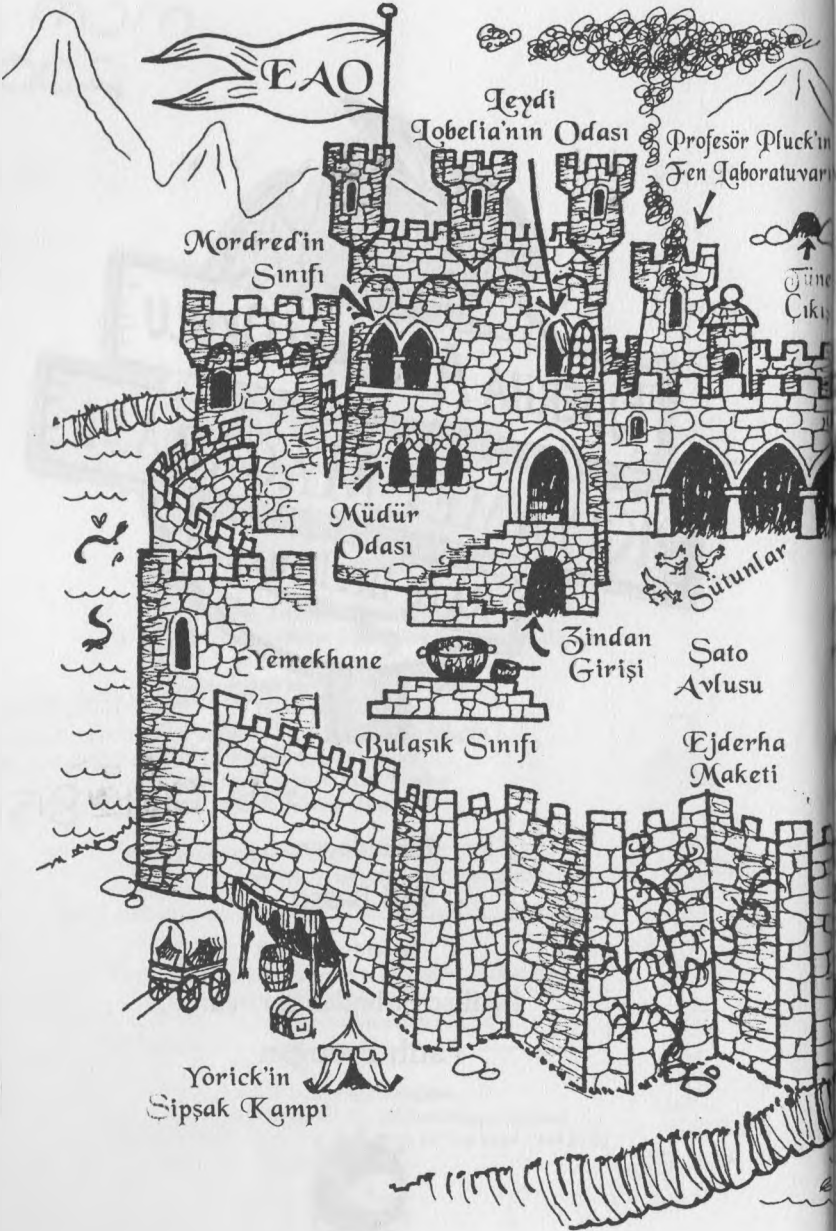
Bill Basso

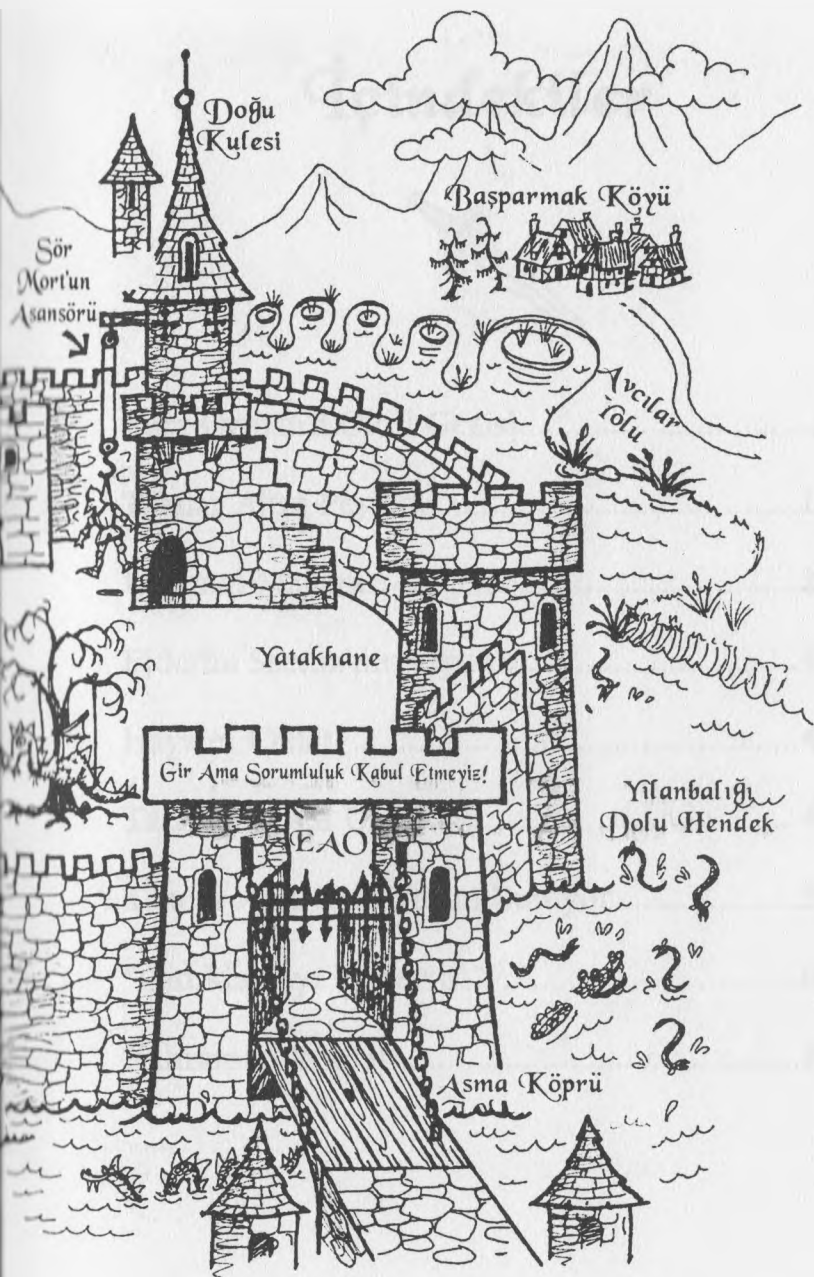
İngilizce aslından çeviren:

Fatih Erdoğan

Ejderha Avcıları Okulu Kampüsü

THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS

İçindekiler

Kara Orman'a Okul Gezisi.....	9
Tazılar Altın Peşinde	14
Kıyamet Mağarası	23
Ejderha Seetha'nın Oyunu.....	33
Hayalet Cellat	41
Tazıların Yeni Üyesi.....	49
Tazılar Altınların Yerini Buluyor.....	59
"Gıdıklamayı Deneyin!"	68
Kahraman Wiglaf.....	78

Kara Orman'a Okul Gezisi

Çin! Çin! Çin! Ejderha Avcıları Okulu'nun müdürü Mordred kaşığı bardağın kenarına vurdu.

Çin! Çin! Çin!

“Çocuklar!”

Mordred'in gür sesi Ejderha Avcıları Okulu yemekhanesinde çınladı.

“Size bir sürprizim var!”

Wiglaf içinden “Hih!” dedi. “Acaba bu kez ne var?” Mordred'in önceki sürprizi bir paspas ve bulaşık partisi olmuştu. Wiglaf gece yarısına dek çaydanlığı ovmuştu.

Angus Wiglaf'ın kulağına fısıldadı:

“Galiba Mordred Dayı çizmelerini şato hendeğine atanları buldu.” Angus müdürün yeğeniydi. Ama Wiglaf buna aldırılmazdı. Angus, “Belki de,” diye sözünü sürdürdü, “Belki de Sör Mort’un takma dişlerini elma suyu kavanozuna atanları buldu.”

Erica, “Şşş,” diyerek onları susturdu. “Sessiz olalım...”

“KESİN!” Mordred’in sesiydi bu.

Yemekhane sessizliğe gömüldü.

“Hah şöyle!” Müdür gülümsedi. Altın dişi fenerin ışığında parladı. “Biliyorsunuz ki, Wiglaf iki ejderha avladı.”

Wiglaf heyecanlandı. Acaba! Acaba Mordred onu kahraman mı ilan edecekti?

“Evet, avladı, ancak...” diye Mordred konuşmasını sürdürdü. “Ancak söyler misiniz, hiç altın getirdi mi bana, ha?”

“Hayıır!” diye bağırdı Ejderha Avcıları Okulu öğrencileri hep bir ağızdan.

Wiglaf sandalyesinde büzüldü. Anlamalıydı. Mordred onu yine fırçalayacaktı.

Wiglaf bundan usanmıştı. Evindeyken on iki kardeşinin de yaptığı buydu. Ona bücür diyorlardı, çünkü yaşından küçük gösteriyordu. Havuç rengi saçlarıyla ve domuzu Papatya'yla hep dalga geçiyorlardı. Onun yumuşak kalpli oluşuyla da alay ediyorlardı.

Wiglaf okulda bazı şeylerin daha iyi olacağını ummuştu. Ejderha Avcıları Okulu'na kahraman olmayı öğrenmek için gelmişti. İki ejderha öldürmüştü. Gorzil adlı genç bir ejderha ile annesi Seetha. Ama gerçek şuydu ki Wiglaf her ikisini de kazayla öldürmüştü. İstese de onların kafasını kesemezdi. Kan görme düşüncesi bile midelerini bulandırıyordu. Ama öyle ya da böyle iki ejderhayı öldürmüştü işte. Bunun hiç önemi yok muydu yani? Ejderha Avcıları Okulu'nda şimdiye dek ejderha öldürebilmiş tek öğrenciydi. Ama Mordred için bütün bunların hiçbir anlamı yoktu. Onun tek derdi ejderhaların altınlarını ele geçirmektir.

Mordred yakınmasını sürdürdü:

“Wiglaf bana altın getirmedi. Tek bir parça bi-

le.” Birden mor gözleri parladı! “Ama söylentilere göre...” diye bağırdı. “Söylentilere göre Seetha ölmeden önce tüm altınlarını Kara Orman’da bir mağaraya gizlemiş.”

Erica yerinden fırladı. “Lütfen efendim!” dedi. “İzin verin o mağaradan altınları alıp geleyim!”

Wiglaf gülümsedi. Erica ejderha avlama konusunda ne kadar da hevesliydi. Mordred okula kızları almıyordu. Erica da Ejderha Avcıları Okulu’na girebilmek için saçlarını kısacık kestirmiş ve erkek giysileri giymişti. Onun Eric değil, Erica olduğunu yalnız Wiglaf biliyordu. Daha doğrusu Prenses Erica olduğunu.

“Sen de gideceksin Eric,” diye gürledi Mordred. “Hepiniz gideceksiniz. İşte sürprizim buydu. Sınıf gezisini Kara Orman’a yapacaksınız ve bana Seetha’nın altınlarını getireceksiniz.”

“Hurra!” Erica yerinden zıpladı. Ötekiler de havalara sıçramıştı, Wiglaf hariç. Kara Orman hiç de sınıf gezisi yapılacak bir yer değildi. Bir kere adı üstünde, karanlıktı. Ve korkunçtu.

Mordred konuşmasını sürdürdü:

“Yarın sabah şatonun bahçesinde toplanacaksınız. Sonra da Kara Orman’a gideceksiniz. Seetha’nın altınlarını bulup getiren...” Ellerini ovuşturdu. “... Büyük ödülü alacak!”

“Hurra!” Bu kez herkes katılmıştı. Erica çığlıklıkların arasından seslendi:

“Wiglaf! Seetha’nın altınlarını bulacağıma eminim. Angus’la birlikte bana takılın. Ödülü paylaşırız.”

Wiglaf başıyla onayladı. Ödül, altınların bir bölümü olsaydı bari. Böylece Ejderha Avcıları Okulu’na olan yedi kuruş borcunu ödeyebilirdi. Pinwick’teki açgözlü ailesine de biraz para gönderebilirdi ayrıca. Asıl önemlisi altını bulursa bir ihtimal (yalnızca bir ihtimal) Mordred artık onunla uğraşmayı bırakabilirdi.

Tazılar Altın Peşinde

Ejderha Avcıları Okulu öğretmeni Koç Plungett ertesi sabah bahçede bağıyordu. “Haydi, sallanmayın!” Çocukların sıçrayışlarını sayarken kahverengi peruğu rüzgârda dalgalanıyordu.

“Doksan bir! Doksan iki! Spor yaparak güçlü birer erkek olacaksınız! Tıpkı benim gibi.”

Wiglaf hiç bu kadar sıçradığını hatırlamıyordu. Soluk soluğa kalmıştı. Ama Koç saydıkça sayıyordu. “Yüz üç! Sıçramak sabahın serinliğinde ısınmanın en iyi yoludur!”

Bahçeye gün doğmadan çıkmışlardı. Koç Plungett onları gruplara ayırmıştı. Tazı grubu-

nun lideri kendisiydi. Wiglaf bir Tazi'ydı. Angus ile Erica da... Marley kardeşler, yani Barley, Charlie, Farley ve Harley de öyle.

Wiglaf Marley'lere baktı. Sıçramayı beceremiyorlardı. Birbirlerine ne kadar da benziyorlardı. Hangisinin hangisi olduğu anlaşılmıyordu. Çok konuşmazlardı. Şakacılıklarıyla tanınırlardı. Mordred'in çizmelerini şatonun hendeğine atan Wiglaf'a göre bunlardı.

Koç, "Yüz yirmi!" diye bağırdı.

Wiglaf'ın soluğu kesilmişti. "Artık sıçrayamam! Yoruldum!"

Erica hemen yanı başındaydı. "Bu da bir şey mi?" dedi. "Bir keresinde ben altı yüze kadar çıkmıştım. Hiç yorulmamıştım."

Wiglaf onu doğru dürüst duymadı bile. Kemerine taktığı ıvır zıvırlar çok ses çıkarıyordu. Erica bunları Sör Lancelot Fan Kulübü'nün kataloğundan seçip almıştı. Kalın gümüş kemerinden bir ejderha avcısına gerekebilecek bir yığın alet sarkıyordu. Matara. Boyu kısaltılabilen bir kupa. Dürbün. Büyüteç. İp. *Sör Lancelot'un El-*

kitabı. Küçük bir fener. Bir demet çıra. Yedek kılıç. Bir bit tarağı, bir de kürdan.

Wiglaf'ın ise sadece bir kılıcı vardı. Sapına uğurlu bez parçasını dolamıştı. Ama şimdi yüz seksen ikinci sıçrayışını yaptığı anda yüklü bir kemere sahip olmadığı için çok mutluydu.

Erica, "Mordred nerede?" diye sordu.

Angus, "Biliyorsun, dayım öğle olmadan yaktan çıkmaz," dedi.

Angus, Koç saydıkça yalnızca kollarını sallıyor, sıçramıyordu. Angus, Mordred'in yeğeni olduğu için, Koç onun bu hareketini görmezden geliyordu.

"İki yüz!" diye bağırdı. "Durun!"

Wiglaf sıçramayı kesti. Bu duyduğu en güzel sözcüktü.

"Şimdi yere yatın!" dedi Koç. "İki yüz sınav çekiyoruz!"

Wiglaf inledi. Bu Koç onları öldürmeye mi çalışıyordu?

Neyse ki tam o anda şatonun kapısı açıldı. Mordred dışarı çıktı. Ağzına bir megafon tutup bağırdı:

“Dikkat!”

Çocuklar ayağa dikildiler.

“Her gruba Kara Orman’ın bir bölümünün haritası verilecek. Haritalarda bütün mağaralar işaretli. Hepsine tek tek bakacaksınız çocuklar. Altın onlardan birinde gizli!”

Erica, “Altını Tazılar bulacak!” diye bağırdı.

“Haydi ordan!” dedi çocuğun biri. “Asıl Buldoglar bulacak!”

“Hayır, Kurt Köpekleri bulacak!” dedi başka biri. Bir başkası, “Hiç de değil,” dedi. “Kanişler bulacak!”

Mordred sevinçle, “Aferin çocuklar!” dedi. Şatonun merdiveninden inmeye başladı. Altı stajyer hızla ona doğru koştu. Bir tahtırevan taşıyorlardı. Hafifçe eğildiler. Mordred tahtırevana oturdu.

Wiglaf, “Onu taşıyacaklar mı?” diye hayretle sordu.

“Dayımın Kara Orman’a yürüyerek gideceğini mi sanmıştın?” dedi Angus.

Mordred’in sesi duyuldu: “Dalga geçmek yok! Gözüm üzerinizde olacak.” İşaret verdi. Dört

stajyer tahtirevanın kollarına yapışıp kaldırdılar. Ötekiler de kamp malzemelerini sırladı. Wiglaf eşyaların arasında yastıklar, kalın battaniyeler ve patikli kırmızı pijamalar olduğunu gördü.

Düüüüüüüt!!!!!! Mordred'in gümüş düdüğü ortalığı çınlattı. Yola çıktılar.

Tazılara şato arazisi boyunca Koç rehberlik etti. Hepsi ağır birer sırt çantası taşıyordu. İri yapılı Marley kardeşler sırtlarında bir şey yokmuş gibi sekiyorlar, Wiglaf ise iki büklüm yürüyordu. Asma köprüye geldiler.

Wiglaf şatoyu saran hendeğe baktı. Seetha'nın sulara gömülmeden önceki son çırpınışları gözünün önüne geldi. Seetha'nın altınlarını nereye sakladığı da bir sır olarak sulara gömülmüştü. İşte şimdi o altınları bulmaya gidiyorlardı.

Tazılar, Avcılar Yolu'na yöneldiler. Akbabalar Vadisi'nden geçtiler. Sülüklü Göl'ün çevresinden dolaşp Bataklık Nehir sırtlarını aştılar.

“Durun!” Koç'un sesiydi bu.

Wiglaf durdu. Ne mutluluk verici bir sözdü bu 'dur' sözü. Sevinçle çantasını sırtından sıyırıp yere koydu.

Koç haritasını çıkardı. Uzun uzun inceledi. “Şu anda Kara Orman’ın güneyindeyiz,” dedi. Sonra yüzünü buruşturup haritayı ters çevirdi. “Yoksa kuzeyinde miyiz?”

Wiglaf ile Angus haritaya uzandılar.

Wiglaf, “Olamaz!” diye bağırdı. “Ama bu haritada yüzlerce mağara var!”

“Ömrümüz burada geçecek,” dedi Angus. “Bence geri dönelim.”

Erica, “Tazılar asla vazgeçmez, tamam mı!” diye bağırdı.

“Aferin Eric,” dedi Koç. “Pekâlâ Tazılar! Marş marş!”

Tazılar çantalarını yeniden sırtladı. Yola koyuldular. Marley kardeşler Wiglaf’ın arkasındaydı. Geçirme yarışı yapıyorlardı. Wiglaf hepsinin ödül alması gerektiğini düşündü.

Erica’nın sesi duyuldu, “Koç! Tazılar için bir marş uydurdum!”

“Harikasın! Haydi hep birlikte söyleyelim!”

Erica marşını bir kez söyledi. Sonra hepsi avaz avaz bağırarak Kara Orman’a girdiler:

*“Güçlü tazıların biz!
Yürekliz, yenilmeyiz.
Güçlü Tazıların biz!
Altınların peşindeyiz.
İyi koku alırız,
Tetiktedir kulağımız.
Ormanı sarınca çığlığımız
Kaçacak delik arar düşmanlarımız.
Unutmayın, çünkü biz
Yırtıcı, vahşi tazıların!”*

O sabah Tazılar on iki mağarayı incelediler. Çoğu boştu. Ama hepsi değil. Büyük Horultu mağarasında bir ayı ailesi kalıyordu. Delik Tavvan mağarasının içi ise irili ufaklı göllerle kaplıydı. Nerede O Güzel Günler mağarasında ise bir yığın boş pekmez şişesi vardı.

Marley kardeşler bu son mağaraya girince sevinç çığlıkları atarak şişeleri birer birer ağızlarına götürmüşlerdi. Ama şişeler boştu.

Koç, “Charlie! Parley! Adınız her neyse, kesin şunu!” diye bağırdı.

Yeniden sıraya girdiler. Yılanlı yoldan yürümeye başladılar.

“Söyleyin kahramanlarım!” dedi Koç. “Kim bulacak altınları?”

Erica, “Tabii ki Tazılar!” diye bağırdı.

Wiglaf, Erica'nın haklı çıkmasını umdu. Bu çektiği acılara değecekti. Ağır çanta sırtını acıtıyordu. Ayak parmakları su toplamıştı. Karnı açtı. Ve Erica'nın hızına yetişmek zordu.

Bir yol kıvrımında Wiglaf alçak sesli bir homurtu duydu.

“Senin karnından mı geldi?” diye sordu Erica'ya.

“Yoo, ben de senden geldi sanmıştım!”

Homurtu arttı.

Birden önlerinde vahşi bir adam belirdi! Bem-beyaz sık saçları vardı. Sakallarının boyu dizlerine geliyordu. Elindeki ucu sivri sopayla Tazılara saldırdı.

Kıyamet Mağarası

Wiglaf hemen bir ağacın arkasına kaçtı. Marley'ler bir kayayı kendilerine siper ettiler. Angus da Wiglaf'ın arkasına saklandı. Erica Koç'un arkasındaki yerinde kalmıştı. Vahşi adam sopasını salladı. "Tehlike!" diye bağırdı. "Sakın Kıyamet Mağarası'na gitmeyin!"

"Kıyamet mi?" diye fısıldadı Wiglaf. "Kıyamet mi dedi?"

"Galiba," dedi Angus. "Adı kıyamet olan hiçbir mağaraya gitmiyorum."

"Sakın ha!" dedi adam yine. "Yakınından bile geçmeyin! Başınıza bela almayın!"

Koç, "Çekil yolumuzdan!" diye başını salladı sertçe. Peruğu yana kayd.ı.

Adam, “Önce beni dinleyin!” dedi. “Acıklı bir hikâye bu. Fasarya değil, boş laf değil, dinleyin!”

“Dinliyoruz!”

“Yedi cesur adamla Kıyamet Mağarası’na gittim,” dedi adam. “Seetha’nın altınları için...”

“Seetha mı?” dipe haykırdı Wiglaf. “Ejderha Seetha mı?”

“Yok! Şempanze Seetha! Tabii ki Ejderha Seetha!” Adam Wiglaf’a dik dik baktı. “Evet, Ejderha Seetha. Yedi cesur adam benimleydi. Ama dışarıya canlı çıkan tek ben oldum. Sadece ben çıktım, evet. Ama kafayı yemiş halde. Bu nedenle adım Deli Looney oldu!”

Wiglaf Looney’in deli olduğu kadar tehlikeli olmamasını umdu. Uğur bezini sıkıca tuttu.

Deli Looney devam etti: “Tabii ki biz de Seetha’nın uyarısını okuduk. Ama ben yine de adamlarımı mağaraya soktum. Yerde bir altın para bulduk. Eğilip aldım ve daha ‘oooo, portakalı soydum, başucuma koydum, ben bir yalan uydurdum, duma duma dum...’ tekerlemesini söyleyecek kadar zaman geçmedi ki... Düşünsenize ne kadar kısa bir zaman...”

Koç sabırsızlıkla, "Anlatsana be adam!" dedi.

"Anlatıyorum, anlatıyorum... Kısacık bir zaman geçmişti ki, mağarayı bir duman kapladı. Zehirli bir duman! Bu bir tuzaktı ve parayı yerden alınca harekete geçiyordu. Yedi adamım oracığa yığıldılar. Ben? Koşum. Öyle hızlı koştum ki şapkam bile düştü. Yeniydi üstelik. Kenarında bir hindi tüyü vardı ve..."

"Yeter!" Erica'nın çılgılığıydı bu. "Bu saçma hikâyenin tek sözüne bile inanmıyorum!"

Wiglaf adamın söylediklerinin doğru olduğunu düşünüyordu. Haritada Kıyamet Mağarası diye bir yer yoktu. Ama anlatılan yer tam da Seetha'nın altınlarını saklayabileceği bir yere benziyordu.

"Kırmızı beyaz renkli bir hindi tüyü..." diye konuşmasını sürdürdü Deli Looney. "Harika bir tüydü."

Koç, "Yeter Looney!" dedi. "Bırak geçelim!"

"Olmaz! Asla! Geçemezsiniz!"

Koç kılıcını çekip adamın burnuna uzattı.

"Sizi anlıyorum," dedi adam sırtarak. Sonra da Yılanlı Yol boyunca, "Oo, piti piti... kara-

mela sepeti...” diye bir şeyler söyleyerek koşup gitti.

Tazılar ardından bakakaldılar.

Koç kılıcını yerine koydu. “Saklandığımız için utanmalısınız Tazılar!” diye bağırdı. “Hani tehlikelere göğüs germek? Hani yiğitlik, yani benim gibi olmak?..”

Angus, “Koç,” dedi. “Ben Kıyamet Mağarası’nda ölmek istemiyorum. Haydi okulumuza dönelim. Gün batmadan ulaşırız.”

“Angus! Biliyorsun Tazılar asla yolundan dönmez! Marş marş! Haydi yola!”

Wiglaf çantasını sırtlayıp yürümeye başladı. Deli Looney’in söylediklerini düşündü. Pekmez şişeleriyle dolu mağaralara girmeye itirazı yoktu. Hatta aylı mağaralara da, tabii aylar uyuduğu sürece. Ama bu Kıyamet Mağarası biraz farklı bir mağaraya benziyordu. Wiglaf bütün bunların Deli Looney’in uydurması olduğunu umut etti.

Yılanlı Yol’dan yürüdüler. Büyük bir kayanın yanından geçtiler. İneğe benzeyen bir şekli vardı.

Marley kardeşler, "Möö!" diye bağırdılar.
Erica birden durdu. "Bakın!" diye bağırdı. Yeri gösteriyordu.

Wiglaf baktı. Tam önde dev bir ayak izi vardı.
Angus, "Ejderha mı?" diye kekeledi.

"Galiba," dedi Erica. "Ama emin olmalıyız."
Kemerinden *Sör Lancelot'un Elkitabı'nı* çıkardı.
Wiglaf'a uzattı. "Bana ikinci bölümü okur musun? 'Ejderha izi mi, değil mi?' bölümünü."

Wiglaf kitabın küçük sayfalarını çevirdi. Aradığı yeri buldu.

"*Ejderha izleri büyük olur,*" yazıyordu. "*Çok büyük.*"

Erica dizleri üstüne çöktü. Büyüteciyle ize baktı.

"Evet!" dedi. "Bu iz çok büyük."

Wiglaf okumaya devam etti: "*Ejderha ayağında üç büyük parmak bulunur. Tabii izinde de.*"

Erica saydı. "Bir, iki, üç. Doğru!"

"*Her parmağın ucunda tırnakların açtığı oyuk izleri olur.*"

Erica büyütecini parmak izlerinin uçlarına yaklaştırdı.

“Evet!” diye bağırdı. Ayağa sıçradı. “Bu bir ejderha izi!”

“Hemen kaçalım!” dedi Angus.

Wiglaf bu izin Seetha’ya ait olup olamayacağını düşündü.

Erica Koç’a seslendi: “Buraya gelin lütfen! Çabuk!”

Koç Plungett koşarak geldi.

“Tanrım!” dedi izi görünce.

“Bu kesinlikle bir ejderha izi efendim,” dedi Erica.

Wiglaf, “Bakın!” dedi. Yolun kıyısını gösteriyordu. “Burada bir iz daha var! Bakın bir tane daha! Ormana doğru gidiyor!”

Koç Plungett, “Tazılar, burnunuza güveniyorum! Haydi!” diye bağırdı. “İzlerin peşine düşeceğiz. Müthiş bir yiğit olduğumdan ne kadar eminsem, bu izlerin Seetha’nın izleri olduğundan da o kadar eminim.”

Koç Plungett Kara Orman’a giden dev ayak izlerinin peşine düştü. Tazılar da onu izlediler.

Wiglaf da onlara ayak uydurmaya çalışıyordu, ama kolay olmuyordu. Çalılıklar yüzünü çizi-

yor, dikenler pantolonuna takılıyordu. Şimdi-
den sayılamayacak kadar çok yara almıştı. Üste-
lik Marley'ler de yine geçirmeye başlamışlardı.

Angus geriye dönüp, "Al!" dedi. Elindeki
meyveli lolipopu uzatıyordu. "İnsan kendini iyi
hissediyor."

Wiglaf teşekkür etti, ama kendini iyi hisset-
medi. Yalnızca daha çok susadı.

Tazılar uzun bir yol kat ettiler. Sonunda bir
ırmağın kıyısına ulaştılar. Büyük ve derin bir ır-
maktı. Ölü balık kokuyordu. Suyun üstü batta-
niyeyi andıran koyu yeşil bir balçık katmanıyla
örtülüydü. Bu görüntü Wiglaf'a bir şeyler anım-
sattıysa da ne olduğunu çıkaramadı.

Koç Plungett, "Bu ya Durusu Irmağı," dedi
haritayı yan çevirip. "Ya da Leş Kokulu Yeşil Ir-
mak."

Wiglaf'ın tercihi belliydi. Üstelik görüntünün
ona neyi anımsattığını da bulmuştu: Annesinin
lahana çorbası!

Erica kemerinden büyütecini çıkardı. Gözüne
yaklaştırdı. "Irmağın öte yakasında da ayak izle-
ri devam ediyor," dedi.

“O zaman biz de karşıya geçeriz,” dedi Koç. Angus, “Hayır!” diye bağırdı. “Bunun içine mi gireceğiz?”

Marley’ler de homurdanmaya başlamıştı.

“Köprü yok,” dedi Koç. “Tek yol yürüyerek geçmek. Haydi, mızızlık etmeyin! Birazcık balçık erkek adama vız gelir. Yürüyün!”

“Efendim!” dedi Erica. “Bir yol daha var.” Kemereninden ipini çıkardı. Irmağın üzerine uzanan ağacın dalına savurdu. Öteki ucunu da halka yapıp ipi çekti. Şimdi ip ağacın dalına sıkıca bağlanmıştı.

“İşte!” diye bağırdı. “Karşı tarafa iple sallanarak atlayabiliriz.”

Wiglaf keyiflendi. Pinwick ırmağında defalarca yaptığı bir şeydi bu.

“Önce ben,” dedi Erica. Geri çekildi. İpe doğru koşarken belindeki ıvır zıvır tangırdadı. İpin üzerindeki düğümü yakaladı. Ustaca salınarak kendini karşı kıyıya attı.

“Aferin!” dedi Koç Plungett.

Erica gururla selam verdi. “Sıra kimde?” diye bağırdı.

İpi savurdu. Koç yakalayıp aynı yöntemle karşıya geçti. Sonra Charlie Marley geçti. Daha sonra Barley ile Farley. Harley geçirerek öbür tarafa sallanıp ipi Angus'a yolladı.

“Korkuyorum!” diye fısıldadı Angus.

“Yapabilirsin!” dedi Wiglaf.

Angus birkaç başarısız deneme yaptıktan sonra ipe asıldı. Wiglaf onu geri çekip hızla itti.

Angus suyun üzerinden uçtu. Öteki yakaya indi. “Çok kolaymış!” dedi doğrulurken.

İpi Wiglaf'a savurdu. Wiglaf yakaladı. Gerildi, gerildi. Koşmaya başladı. Sıçradı ve ırmağın üzerinden uçtu. Aslında her şey Pinwick Irmağı'nda olduğu gibiydi. Tek fark, şimdi orada olduğu gibi sırtında ağır bir yük çantası yoktu.

Wiglaf ipin parmaklarının arasından kaydığını hissetti. Son bildiği, yeşil balçığın içine doğru düşüyor olduğuydu.

Ejderha Seetha'nın Oyunu

Wiglaf, "Anneeee!" diye bir çığlık attı. Leş Kokulu Yeşil Irmağın içinde buldu kendini. Leş gibi kokuyordu gerçekten! Tıpkı annesinin lahana çorbası gibiydi. Gözleri, kulakları balçık olmuştu! Hatta... ağızına bile balçık girmişti! İğrenç!

Kıyıda Marley'ler gülmekten yerlere yatıyorlardı. Erica, "Wiggie, iyi misin?" diye bağırdı. "Sakin yutma!" dedi Angus. "Ölürsün!"

Wiglaf ağızına giren balçığı tükürdü. Koç bir dal bulup uzattı. Wiglaf dalı yakalayıp kıyıya ilerledi. Sonunda çıktı. Leş gibi kokuyordu ve yemyeşil olmuştu.

Marley'ler gülmekten bir hal olmuşlardı.

“Yeter!” dedi Erica. “Hiç de komik değil bu.” Wiglaf'a baktı. Glmsemesini bastırabilmek için eliyle ağzını kapattı. “şey, azıcık komik!”

Angus da gülmesini zor tutuyordu.

Harika, diye düşündü Wiglaf. En yakın arkadaşlarım bile benimle dalga geçiyor.

şu gezinin bitmesini nasıl da isterdi. Uğurlu bez parçasını kılıcından çözdü. Bkp suyunu sıktı. Sonra onunla yüzünü ve kollarını kaplayan balçığı sildi. Başını kuruttu. Giysilerinin üstündeki balçığı sıyırdı.

Koç, Wiglaf'ın sırtına vurdu. “Sen onlara aldırma,” dedi. “Hazırsın değil mi? Haydi şimdi yola düşelim.”

Wiglaf başını salladı. “Hazırım,” dedi. Yapış yapış ve ıslaktı. Ama asla vazgeçmeye niyeti yoktu. Seetha'nın altınlarını bulacaktı.

“Dş nmze Eric,” dedi Koç.

Erica keyifle, “Yürüyün arkadaşlar!” diye bağırdı.

Tazılar yine yoldaydı. Ayak izleri bir patika boyunca ilerliyordu. Wiglaf'ın evden Ejderha

Avcıları Okulu'na gelirken yürüdüğü patikaydı bu. Az sonra izler yine ormana yöneldi. Öğleden sonra güneşi artık alçalıyordu. Ayak izlerinin peşinden ormana daldılar.

Erica aniden durdu. "Koç!" diye bağırdı.

"Devam Eric," dedi Koç. "İzler devam ediyor!"

"Ama bu izleri daha önce görmüştük Koç! Yine Yılanlı Yol'dayız. Bak, izler bize bir daire çizdirmiş."

"Dalga geçiyorsun!" dedi Angus.

"Kesinlikle dalga geçmiyorum. İşte ineğe benzeyen kaya. İşte ilk ayak izini bulduğumuz yer!"

Haklıydı. "Tüh!" dedi Wiglaf.

"Olamaz!" dedi Angus kederle.

Marley'lerin ise dünyadan haberleri yoktu. Bir karınca yuvasını dal parçalarıyla dürtüp duruyorlardı.

"Ama bu nasıl oldu ki?" Koç şaşkındı. Haritayı çıkardı. Elinde çevirip durdu. Sonra peruğunu geri itip uzun uzun kelini kaşdı.

Wiglaf ineğe benzeyen kayaya yaslandı. Ağlamak istiyordu. Ölü balık kokuyordu. Ve başladıkları yerdeydiler.

Kayanın dibine kayıp oturdu. Kayanın üstünde çizikler vardı. Dikkatle bakınca bu çiziklerin yazı olduğunu fark etti!

“Koç!” diye bağırdı. “Buraya bakın!”

Koç Plungett ile Tazılar koşarak geldiler. Erica fenerini yaktı. Kayanın üzerinde ejderha tırnaklarıyla kazınmış şöyle bir yazı vardı:

*İZLERİMİ TAKİP ETTİNİZ
EMİNİM SÜRPRİZİMİ BEĞENDİNİZ
AMA ASLA BULAMAZSINIZ YUVAMI
ÇÜNKÜ UÇABİLİR EJDERHALAR
AMA UÇAMAZSINIZ SİZ!*

SEETHA

*NOT: SALAKLIĞIN LÜZUMU YOK,
GERİ DÖNÜN!*

“Bence çok haklı!” dedi Angus. “Haydi, geri dönelim!”

Erica, “Asla!” diye homurdandı. “Seetha bize bu son oyunu önceden planlamış. Ama şimdi ben onun altınlarını her zamankinden daha çok istiyorum.”

Wiglaf inek biçimindeki kayaya bir tekme attı. Tazıların bu işten vazgeçip geri dönmelerini ne kadar da istiyordu.

Ancak Koç farklı düşünüyordu.

“Burada kamp kuracağız. Yer taşlık ve sert, ama erkek adam her yerde uyuyabilir!”

Tazılar uyku tulumlarını çıkardı. Koç çadırını kurmaya koyuldu.

Birden Harley Marley’in kısık sesi duyuldu: “Koç!”

Wiglaf başını kaldırıp baktı. Marley’lerin geğirip durmalarına alıştı. Kahkahalarına ve inek gibi böğürmelerine de, ama onlardan herhangi birinin konuştuğuna ilk kez tanık oluyordu.

“Evet. Ne oldu?”

“Çadırınızı biz kurabiliriz,” dedi Harley. Öteki Marley’ler de başlarını salladılar.

Harley ile Farley çadırı açtılar. Charlie ile Barley de kazıkları yere sapladılar. Wiglaf ile Angus ise şaşkınlık içinde onları izledi.

Sonunda kamp kurulmuştu. Tazılar ateş yaktı. Koç sandviçleri dağıttı.

Angus sandviçleri alırken, “Bu ne?” dedi. “Krem peynir ve peksimet mi?”

Koç sandviçine baktı. “Hayır,” dedi. “Peksimet gibi sert olanı peynir. Krem gibi olanı da ekme.”

Wiglaf nemli uyku tulumunu kurutmak için ateşe yaklaştırdı. Sonra da sandviçine bir dal saplayıp ateşe uzattı. Tadı daha iyi olmadıysa da hiç değilse yenilip yutuluyordu.

Erica katlanabilir bardağına elma suyu doldurdu. Öteki Tazılar sırayla kavanozdan içtiler. Wiglaf bu kavanozun Sör Mort’un takma dişlerine ev sahipliği yapan kavanozla aynı kavanoz olmadığını umdu.

“Hadi tulumlarınıza!” dedi Koç. “Size bir hayalet öyküsü anlatacağım.”

Wiglaf tulumuna girdi. Hâlâ balık kokuyordu, ama hemen hemen kurumuşturdu.

“Bir zamanlar bir cellat varmış. Her gece yarısı baltasıyla birinin kafasını kesermiş. Siyah başlıklı bir pelerin giydiği için kimse yüzünü görmezmiş.”

Angus bir çığlık attı: “Korkuyorum!”

“Kulaklarını tıka,” dedi Erica. “Biz dinlemek istiyoruz.”

Wiglaf ise bundan pek emin değildi. Öykü biraz kanlı olacak gibiydi. Wiglaf'ın midesi şimdiden bulanıyordu.

Koç devam etti. “Cellat baltasıyla Kara Orman'da gezermiş. Şöyle bir şarkısı varmış:

*Eğer ulaştıysa kulağına ayak seslerim
Sensin sıradaki kurban hemşerim.
Kelleni şöyle yatır idam tahtasına
Tam 12'de inecek baltam ense köküne.”*

Wiglaf neredeyse kulaklarını tıkayacaktı. Artık tek bir sözcük bile duymak istemiyordu. Ama Koç sürdürdü:

“Cellat yüzlerce, yüzlerce kafa kesmiş. Ve sonunda olan olmuş.”

“Ne olmuş?” diye sordu Erica.

“Cellat baltasını biraz fazla savurunca kendi kafasını uçurmuş!”

Wiglaf'ın bayılmasına az kalmıştı.

“Kafası yamaçtan aşağı yuvarlanarak Dipsiz Göl’ün dibine inmiş.”

“Aman, neyse ki ölmüş!” diye haykırdı Angus.

“Evet, evet, ölmüş, doğru. Ama hayaleti Kara Orman’da dolaşıyormuş şimdi. Kesecek kafa peşindeymiş. Kafası yok ya!”

Angus korkudan inlemeye başlamıştı. Wiglaf uğur için taşıdığı bez parçasını sımsıkı kavramıştı. Koç sürdürdü:

“Her gece yarısı, hayalet şarkısını söylemeye başlar. Çok dikkatli olmalısınız çocuklar. O şarkıyı duyarsanız bilin ki kafasız cellat sizin peşinizdedir!”

Hayalet Cellat

Angus, “Uyumaya korkuyorum!” diye fısıldadı. Erica, “Korkak kedi!” diye bağırdı. Wiglaf için ise Erica’nın sesi bile tüyler ürperticiydi.

Angus, “Belki de o Kara Orman başkadır,” dedi. “Belki bu orman değildir.”

“Belki,” dedi Wiglaf. Ama bildiği kadarıyla başka Kara Orman yoktu.

Kulağına bir tıslama sesi geldi. Sonra bir daha! Uyku tulumunun içinde doğrulup oturdu. Kalbi güm güm atıyordu. Marley’ler de kamp ateşine tükürme yarışını yapıyorlardı.

“Uyuyamıyorum Koç,” dedi Angus. “Hayalet gelecek diye korkuyorum.”

“Yoo,” dedi Koç. “Ben o öyküyü size cesur olmanız için anlattım. Büyümeniz ve tıpkı benim gibi güçlü bir erkek olmanız için!” Ayağa kalktı.

“Ben şimdi çadırıma gidiyorum. Hadi iyi uykular.”

“İyi geceler!” dedi Erica. Harley Marley de, “Tatlı rüyalar!” dedi. Sonra bütün Marley’ler bir kahkaha attı. *Bunlara da neler oluyor ki?* diye düşündü Wiglaf. Koç çadırına girip tentesini kapattı.

Yatağını hazırlarken bir yandan da bir şarkı mırıldanıyordu.

Wiglaf gözlerini kapadı. Baykuşların sesi geliyordu. Çekirgeler şarkılarını sürdürüyordu. Marley’lerden biri gırtlığından boğuk bir ses çıkararak tükürmeye hazırlandı. Birden canhıraş bir feryat duyuldu. Wiglaf gözlerini açtı.

Koç çadırından dışarı fırladı. Uyku tulumunun içindeydi ve çığlıklar atarak zıplıyordu.

Angus, “Cellat Koç’u yakaladı!” diye bir çığlık atıp uyku tulumunun içine büzüldü.

“Yardım edin!” diye bağırdı Koç. “Kurtarın beni!”

Marley'ler gülmekten yerlere yatıyorlardı. Koç tulumun içinde sıçrayıp duruyordu. Birden "KT!" diye bir ses duyuldu. Kafasını alçak bir dala çarpmıştı. Klahıyla peruğu dalda kaldı. Kendisi de yere yuvarlandı. Wiglaf kalktı. Kendi korkusunu unutup liderine yardıma koştu.

"Koç beni duyuyor musun?"

Ses gelmedi. Bayılmıştı. Erica yüzüne vurdu. "Uyan Koç!"

Marley'ler tıksıra tıksıra gülmelerini sürdürüyorlardı.

Angus da uyku tulumundan ıktı. Koç'un yanına geldi. Ayak parmağıyla dokundu.

Ama Koç kımıldamadı. Wiglaf peruğunu kafasına yerleştirdiğinde bile...

"Neden korktu acaba?" diye sordu Erica. Ve yanıtını hemen aldı. Koç'un çadırından bir ses duyuldu: "Vraak! Vraak!"

Wiglaf ve ötekiler çadırdan dışarıya bir düzine kurbağanın hoplaya zıplaya dışarı çıktığını gördüler.

Marley'lerin kahkahası yeri göğü inletiyordu. Belli ki kurbağaları Koç'un çadırına onlar koymuşlardı.

“Koç erkek adammış!” dedi Angus. “Kurbağalardan korkuyor.” Erica matarasından avucuna su alıp Koç’un yüzüne serpti. Sonunda Koç gözlerini açtı. Doğrulup oturdu. Yüzünde tuhaf bir gülümseme vardı.

“Merhaba” dedi. “Siz kimsiniz arkadaşlar?”

“Tazılarız,” dedi Erica.

“Tazı mı? Hiç de köpeğe benzemiyorsunuz. Kih kih kih!”

“A-aa!” dedi Angus şaşkınlıkla.

Erica, “Koç?” dedi. “Adın ne?”

Koç’un yüzünde yine o tuhaf gülümseme belirirdi: “Adım... Adım Pamuk Prenses!”

“Olmadı, bir daha dene!”

“Tamam. Adım... Sinderella!”

“Kemerimde de ona yardım edecek bir şey yok ki,” diye hayıflandı Erica.

Wiglaf, “Onu Ejderha Avcıları Okulu’na geri götürmeliyiz,” dedi.

Angus, “Ben götüreyim,” dedi hevesle. “Bu ormandan kurtulmak için her şeyi yaparım.” Ama Harley’in sesi duyuldu: “Biz götürürüz!” Kardeşleri de onayladı.

Wiglaf bunun iyi bir fikir olmadığını biliyordu, ama bu dört kardeşle tartışamazdı. Barley ile Charlie kollarını kavuşturup Koç'u kucakladılar ve Marley'ler Ejderha Avcıları Okulu'na doğru yola koyuldular.

Koç giderken, "İyi geceler, yedi cüceler!" diye bağırıp öpücükler yolladı. Bir yandan da şarkı söylüyordu: "Bir küçücük aslancık varmış. Kır-larda ko...ko...ko...koşar, oynarmış..."

"Pekâlâ Tazılar!" dedi Erica kalan ikisine. "Şimdi yalnızca biz varız. Koç Plungett için Seta'nın altınlarını bulmalıyız. Bizimle gurur duyacak, çünkü en büyük kim?"

"Kim?" diye sordu Angus.

"Tazılar!"

Uyku tulumlarını Koç'un çadırına götürdüler. Birbirlerine sokularak yattılar.

Wiglaf uğur getiren paçavrasını kılıcından çözdü. Sıkıca tutup gözlerini kapadı. Az sonra uyudu.

Birden uyandı. Gece yarısıydı. Kim uyandırmıştı onu? Kulak kesildi. Bir şarkı sesi geliyor-

du. Wiglaf'ın tüyleri ürperdi. Paçavrasını sıktı. Cellatın hayaleti aklına gelmişti.

“Duyuyor musunuz?” diye fısıldadı ötekilere. Angus uyandı.

“Duyuyorum.”

“Ben de,” dedi Erica. Sesi titriyordu.

Şarkı daha da yakından geliyordu. Artık sözleri de anlaşılıyordu.

“*Sensin sıradaki kurban hemşerim...*”

“Cellat!” Solukları kesilmişti.

Wiglaf tulumundan çıktı. Çadırın tentesini aralayıp dışarı baktı. Bir şey göremedi, ama ses daha da yakındı: “*İnecek baltam ense köküne!*”

Eric kemerini kurcalayıp duruyordu. “Hayaleti kaçırarak bir şeyler bulmalıyım.”

Angus Wiglaf'ın yanına geldi. O da dışarı baktı.

“İşte orada!” diye fısıldadı. Titreyen parmağıyla işaret ediyordu.

Wiglaf bir gölge gördü.

“O cellatın hayaleti olamaz,” dedi. “Çok kısa boylu.”

“Kafan olmasaydı sen de kısa olurdu.” dedi Erica. “Konuş onunla Wiggie. Cesur ol, belki bize bir şey yapmaz.”

“Kim... Kim o?” dedi Wiglaf.

“Ben!”

“Kimsin sen?”

“Ben, Dudwin!”

Wiglaf şaşkındı. Başını çadırdan dışarı uzattı.
“Dudwin! Pinwick’ten Dudwin!”

“Evet, benim!”

Erica, “Kim o, Wiglaf? Ne oluyor?” dedi.

“Başımızı kesecek mi?” dedi Angus.

“Hayalet değil o,” dedi Wiglaf. “Küçük kardeşim Dudwin!”

Tazıların Yeni Üyesi

Wiglaf çadırdan çıktı. Yedi yaşlarında bir çocuğun yanına gitti.

“Dudwin!” Kardeşi büyümüştü. Üstelik boyu ondan bile daha uzun olmuştu. Erica el fenerini yaktı. Wiglaf'ın kardeşinin yüzüne tuttu. Yuvarlak bir yüzü, sık sarı saçları vardı. Üstünde dar bir gömlek, altında kahverengi bol bir pantolon vardı.

“Merhaba Wiggie!” dedi gülerek. Ön dişlerinden biri yoktu. Kollarını açıp Wiglaf'a sıkıca sarıldı. “Dudwin! Dur!” Dudwin bıraktı. “Balık kokuyorsun Wiggie!”

“Burada ne arıyorsun?” diye sordu Wiglaf. “Senin okuluna geliyordum. Babam seni bulup kazandığın altınları almamı istedi.”

“Harika!” dedi Wiglaf içinden.

Erica, “Dudwin,” dedi. “O şarkıyı neden söylüyordun?”

“Hiiç. Sevdiğim bir şarkı da ondan. Bir de ‘mini mini bir kuş donmuştu, pencereme konmuştu’ şarkısını severim.”

Çantasından bir kavanoz çıkardı.

“Annem sana lahana çorbası gönderdi.”

“Ben de bir daha hayatım boyunca o çorbayı görmeyeceğimi sanıyordum!”

Angus atıldı: “Ben lahana çorbasına bayılırım. İstemiyorsan ben içeyim.”

Dudwin’in elinden kavanozu aldı ve kapağını açıp burnuna götürdü. “Ööğğğ!” diye bir çığlık attı. “Annen seni zehirlemek mi istiyor Wiglaf?”

“Bazen şüphelendiğim oluyor. Ama yine de beni düşünmesi güzel.” Kavanozu Angus’tan alıp kapağını kapatarak Dudwin’e verdi. “Bunu benim için sakla,” dedi. Çadırların yanına döndüler. Güneş doğuyordu artık. Uyumaya çalışmak anlamsız olurdu. Erica iki kuru dalı birbirine sürterek ateş yaktı. Çevresine oturup ellerini

ısıttılar. Wiglaf kardeşine kötü haberi vermek zorundaydı.

“Dudwin, eve eli boş döneceksin, çünkü ben de altın maltın yok!”

Dudwin suratını astı. “Babam bundan hoşlanmayacak.”

“Evet, ama sevineceği bir haberim var: Bir ejderha avcısı oldum.”

“Tabii, tabii!” Dudwin bir kahkaha attı. Wiglafın sırtına vurdu. “İnandım, merak etme!”

“İki ejderha benim elimde öldü, tamam mı?”

“Tabii, tabii!” Dudwin bir daha vurdu.

“Ama doğru,” dedi Angus.

“Gerçekten mi?” diye sordu Dudwin Erica’ya.

Erica başını salladı. “Tabii, ben de biraz yardım ettim ona.”

“Ama Wiggie kan görmeye bile dayanamaz ki,” dedi Dudwin. “Evdeyken sinek bile öldüremezdi. Bir kere parmağını kesmişti de bayılmıştı.”

“Tamam, tamam,” dedi Wiglaf. “Kahvaltıdan sonra hemen eve dön. Altın bulunca ben kendim getiririm. Öyle söyle babama.”

“Ama babam beni bir haftalığına gönderdi. Henüz eve dönemem.”

“Dönersin,” dedi Wiglaf. “Bir ejderhanın hazinesini arıyoruz. Bize ayak bağı olursun.”

“Olmam. Size yardım ederim. Hazine bulma konusunda iyiyimdir. Gelirken bile biraz buldum, bakın,” Elini cebine soktu. “Bakın bir elmas!”

“Yalnızca parlak bir taş o Dudwin,” dedi Wiglaf.

Dudwin duymazdan geldi. “Bak bu da bir şövalye çizmesinin kabarası.”*

“Yalnızca bir çam kozalağı parçası,” dedi Wiglaf.

“En muhteşemi de...” dedi Dudwin. “Sihirli değnek parçası.”

“O da yalnızca bir dal parçası,” dedi Wiglaf.

Erica, “Kabul et Wiglaf,” dedi. “Dudwin’de birkaç değerli parça var.”

Dudwin sırttı. “Tabii ki var.”

Wiglaf omuzlarını silkti.

---

* Kabara: Dayanıklılık sağlamak için ayakkabının altına çakılan yassı ve iri başlı çivi.

Angus, "Bırak bizimle kalsın Wiglaf," dedi. "Tazıların konuk üyesi olabilir."

"Yaşasın!" dedi Dudwin.

Erica, "Yakında Seetha'nın altınlarını bulacağız," dedi. "O zaman birazını Dudwin eve götürebilir."

"Tabii, tabii," dedi Dudwin.

"Hem, dört kişi üç kişiden daha iyidir," dedi Angus. "Dudwin eşyaları taşımaya yardım eder."

Bu son söz Wiglaf'ı ikna etmeye yetti. "Pekâlâ Dudwin," dedi. "Kalabilirsin."

Dudwin sırttı. "Zaten kalacaktım," dedi.

Kahvaltıdan sonra Erica bağırdı: "Haydi Tazılar! Yola!"

"Durun!" dedi Dudwin. "Bakın bir cin şapkası." Koşup yerden bir külâh aldı. Erica bir ayağını yere vurarak onun gelmesini bekledi. Sonra yola koyuldular. Wiglaf Dudwin'i izledi. Aslında kardeşinin yanında olmasından hoşlanmıştı. Doğrusu Dudwin can sıkıcı olabilirdi, ama iyi yanları da vardı. En azından ağır bir çantayı sırtlanmıştı. Böylece Wiglaf'ın yükü hafiflemişti.

O sabah Tazılar Seetha'nın hazinesini Yarasa-
lı Mağara'da aradılar. Daha sonra Örümcekli
Mağara'yı ve Sülüklü Mağara'yı didik didik etti-
ler. Ama hepsinden elleri boş çıktılar. Dudwin
dışında. Kaygan Mağara'dan çılgınlarla çıkmıştı:
“Bakın, bebek ejderha dişi buldum.”

“Yalnızca bir taş parçası,” dedi Wiglaf.

Erica, Tazıları mağara mağara dolaş-
tırdı. Güneş yükselmiş, hava ısınmıştı. Tazılar
terleyince sivrisinekler ısırmaya başladı.

Ürpertici Irmak Köprüsü'nden geçerken An-
gus, “Biraz yüzelim!” diye bağırdı. Erica karşı
çıktı:

“Tazılar mola vermez!”

Ama köprü'nün tam ortasında durdu. Wiglaf
bunun nedenini görebiliyordu. Dikenli koca bir
sopa tutan, kılı bir kol köprü'nün altından uzan-
mıştı. Angus çılgılığı bastı: “Anneciğim, bir trol!”

“Bildin!” dedi trol gürleyen bir sesle. Köprü-
nün üstüne tırmandı. “Bu da benim köprüm!”

Gözleri tek tek Tazıların üstünde dolaştı.

“Hanginizi önce yiyeyim, söyleyin!”

Hiçbiri gönüllü olmadı. Erica bile.

“Haydi, biriniz öne çıksın! Hepinizi aynı anda yersem karnım ağrır!”

Hiçbiri öne çıkmadı.

“Sen çirkin bir trol’sun!” diye bağırdı Dudwin. Wiglaf hemen kardeşinin ağzını kapattı:

“Sus Dudwin!”

Erica kılıcını çekti. “Defol trol!”

“Defolmazsam ne olur?”

Trol sopasıyla bir vurdu, Erica’nın kılıcı ırmağa düştü. Erica, “Olamaz!” diye bir çığlık attı. “O benim Sör Lancelot taklidi kılıcımdı!”

Trol bir kahkaha attı. Kolunu uzattı, Angus’u yakaladı ve ağzına götürdü. “Hey, sakın beni yeme!” diye bağırdı Angus.

Dudwin bağırdı:

“Hey trol!”

Wiglaf, “Sus Dudwin!” diye bağırdı.

Ama Dudwin susmadı:

“Bende daha lezzetli bir şey var!”

Trol gülümsedi: “Ne?”

“Lahana çorbası!”

Trol Dudwin’i süzdü. “Ev yapımı mı?”

“Hı-hı. Annem yaptı.”

“Getir buraya.”

Dudwin çantasından kavanozu çıkardı. Wiglaf bağırdı. “Hayır yapma Dudwin. Annemin çorbası onu daha da öfkeliendirecek.”

Ama Dudwin korkusuzca trol’e doğru yürüdü. Kavanozun kapağını açtı. İğrenç bir koku ortalığa yayıldı. Dudwin birden kavanozun içindekileri trol’ün yüzüne savurdu. Trol’ün şaşkınlıktan gözleri büyüdü. Dilini çıkarıp yüzüne bulanışan çorbayı yaladı. “Mmmm...” diye gurledi.

Wiglaf soluğunu tuttu. “Beğendin mi?”

“Beğenmek mi?” dedi trol “Bayıldım!” Angus’u köprünün üstüne bıraktı. “Sizi sonra yiyeceğim. Şimdi biraz daha çorba istiyorum.”

“Al öyleyse!” Dudwin kavanozu trol’e attı. Trol kavanozun dibini sıyrırken Tazılar köprüyü geçtiler. Trol çok gerilerde kalana dek koştu. Soluk soluğa kalmışlardı.

“Harikaydın Dudwin!” dedi Erica.

“Mükemmeldin!” dedi Angus. “Söylesene nasıl oluyor da bir trol’e kafa tutacak kadar cesur olabiliyorsun.”

“Alışığım,” dedi Dudwin. “Benim kardeşlerim bir trol’den daha berbat tiplerdir. Bir tek Wiglaf farklıdır.”

Wiglaf kardeşinin sırtına vurdu. Dudwin'le gurur duyuyordu. Ama aynı zamanda biraz da utanmıştı. Küçük kardeşi ondan daha uzun boy-luydu. Daha ağır bir çanta taşıyordu. Ve şimdi de onları trol'den kurtarmıştı. Bu kadarı da faz-laydı yani.

Trol'e yem olmaktan son anda kurtulan An-gus dinlenirken Dudwin kayboldu. Uzun süre gelmeyince Wiglaf meraklandı. Ama az sonra koşarak geldi.

“Eric!” dedi. “Bak, ne buldum!”

Erica, “Şşşt!” dedi. “Haritayı inceliyorum.”

Dudwin bu kez Angus'a yöneldi: “Bak!” dedi.

“Rahat bırak beni! Biraz kendime geleyim!” dedi Angus.

Dudwin Wiglaf'a döndü. “Wiggie?”

Wiglaf içini çekti. “Ne buldun Dudwin?”

Dudwin elindeki Wiglaf'a gösterdi.

Wiglaf çığlığı bastı.

“Olamaz!”

Dudwin'in elinde iki altın para duruyordu.

Tazılar Altınların Yerini Buluyor

Wiglaf, "Altın!" diye çığlık çığlığaydı. "Nerede buldun onları Dudwin?"

"Altın mı? Altın mı dedin?" Erica ile Angus da koştular.

"Şeyde..." diye söze başladı Dudwin. Sonra sustu. Yüzünde tuhaf bir ifade oluştu. "Söylemem!" dedi.

"Ne? Niye ki?" dedi Erica.

"Çünkü şu ana kadar benim bulduklarım hep alay ettiniz."

"Yapma Dudwin. Bu altınları Seetha düşürmüş olmalı. Gizli yerine giderken. Nerede bulunduğunu bize söyle. Yakınlarda Mahşer Mağarası var. Haydi Dudwin!"

Ama Dudwin yine başını “hayır” anlamında salladı.

Erica, Wiglaf ile Angus’u kenara çekti. “O senin kardeşin Wiglaf,” dedi alçak sesle. “Söyle de söylesin!”

Wiglaf, “Ne yapabilirim ki?” dedi. “İşkence mi yapayım?”

“Gerekirse evet,” dedi Erica.

Wiglaf da altını bulmak istiyordu kuşkusuz. Eğer bulacak olursa Dudwin’i eve eli boş göndermemiş olurdu. Üstelik Mordred de artık kendisiyle uğraşmazdı. Dudwin’i altınları nerede bulduğunu söylemeye ikna etmesi gerekiyordu. Böylece mağarayı da bulurlardı. Düşündü... Düşündü...

“Dudwin inatçıdır,” dedi Erica’ya. “Israr etmek işe yaramaz. Ona kemerinden bir şey çıkarıp versen?”

Erica yüzünü buruşturdu. “Bu kemeri doldurabilmek için altı ay para biriktirdim. Neden Dudwin’e verecekmişim?”

“Çünkü yalnızca senin verecek bir şeylerin var,” dedi Angus.

Dudwin'in yanına gittiler. "Dudwin," dedi Erica, "Altınları nerede bulduğunu söylersen sana Sör Lancelot'un kemerinden bir şey veririm."

"Gerçekten mi? Ne peki?"

"Şeyy... Kürdan..."

Dudwin başını salladı.

"Bit tarağı?.."

"Olmaz," dedi Dudwin.

Erica içini çekti. "Ne istiyorsun?"

Dudwin sırttı. "Fener."

"Ne?" diye bağırdı Erica. "Hayır!"

Dudwin cebindeki altınları şangırdattı. Erica feneri kemerinden çıkarıp uzun uzun baktı. Sonra da Dudwin'e verdi.

"Yaşasın!" dedi Dudwin. "Artık karanlıkta bir hazine bulabilirim."

"Tamam, kes," dedi Erica. "Altınları bulduğun yeri göster."

Dudwin ormanda ilerledi. Asmalarla kaplı bir tepenin altında durdu. "İşte!" dedi.

"Hadi Tazılar," dedi Erica, "Bulun şu altınları."

Wiglaf ile Angus kılıçlarını çektiler. Asma dallarını kesmeye başladılar. Ama çok geçmeden

asmaların orada büyümediğini, bir şeyleri gizlemek için oraya yerleştirildiklerini anladılar. Hep birlikte çalışıp tüm dalları temizlediler ve ortaya büyük bir delik çıktı.

“Bir mağara girişi!” dedi Angus.

Wiglaf'ın gözleri büyüdü. Mağaranın tavanından aşağı sivri sarkıtlar uzanıyordu.

Bir ejderhanın ağzına benziyordu. Yerde tah-ta bir tabela ters dönmüş duruyordu. Wiglaf çevirip okudu:

*MAHŞER MAĞARASI'NA
HOŞ GELDİNİZ!*

Wiglaf tabelayı yere bıraktı. Mahşer Mağarası'nı bulmuşlardı işte.

Erica bağırdı: “Ayak izleri! Mağaraya doğru gidiyor.” İzleri büyüteciyle inceledi. “Seetha'nın izleri! Giriyorum, gelen var mı?”

“Ben gelmiyorum,” dedi Angus.

“Ben geliyorum,” dedi Dudwin.

“Wiglaf, “Olmaz Dudwin!” dedi. “Sen burada Angus'la kal. Ben gireceğim.”

“Ama içerisi karanlık,” dedi Dudwin. “Fener de bende var.”

“Doğru,” dedi Erica. “Bizimle gelmek istemen buyk cesaret.” Bunu Angus’a bakarak söyledi.

“Tamam, tamam,” dedi Angus. “Ben de geliyorum.”

“Pekâlâ Tazılar! Haydi içeri!”

Arkalarından bir ses duyuldu.

“Daha yavaş! Daha yavaş!”

Wiglaf hızla arkasına döndü. Mordred’di bu. Tahtirevanında oturuyordu.

“Selam Tazılar!” dedi gülümseyerek.

Onu taşıyanlar pek glmsemiyordu. Usulca tahtirevanı yere indirdiler.

“Ne lemde olduğunuzu görmeye geldim. Plungett nerede?”

“Kaza geçirdi,” dedi Angus. “Marley kardeşler onu Ejderha Avcıları Okulu’na götürdüler.

“Vah vah!” dedi Mordred. “Umarım çok kötü durumda değildir. Yeni bir koç bulmak zor olabilir. Bu maaşa yani.”

Gözleri Dudwin’e takıldı. “Bu da kim?”

“Dudwin,” dedi Wiglaf. “Kardeşim.”

“Peki, söyler misin, burada ne arıyor?”

“Beni ziyarete gelmiş,” dedi Wiglaf. “Efendim Seetha’nın gizli yerini bulduk. Burada bir yerlerde altınları olmalı.”

Wiglaf sihirli sözcüğü söylemişti: Altın.

Mordred koltuğundan sıçradı. “Altın mı? İnanamıyorum! Ben önden gireceğim!”

Mordred mağaranın karanlık ağzına doğru ilerledi. Sonra birden durdu.

“Düşündüm de,” dedi. “Ben arkadan sizi izlemsem daha iyi. Böylece birileri arkadan gelip size kötülük etmesin.” Mordred Dudwin’i gösterdi. “Sen, feneri olan! Öne geç!”

“Hazineye doğru, ileri!” dedi Dudwin ve mağaraya daldı.

Wiglaf, Erica ve Angus peşinden gittiler. Fenerin ışığı mağaranın duvarlarına uzun gölgeler düşürüyordu. Wiglafın başının yukarısından sarkıtlar uzanıyordu.

“Sallanmayın!” diye bağırdı arkadan Mordred. “Buldunuz mu?”

“Hayır efendim!” dedi Erica.

Dudwin birden sendeledi. Düşerken fener elinden fırladı. Wiglaf ona yardım etmeye koştu.

Feneri alırken yerde beyaz renkli bir şeyler gördü. Bir an ne olduklarını anlamadı. Sonra, “Kemik!” diye bağırdı.

Angus çığlık attı. “Kemik mi?” Geriye doğru koşmaya başladı.

“Dur bakalım!” Mordred Angus’u kolundan yakaladı.

“Bırak beni!” dedi Angus. “Çıkmak istiyorum buradan!”

“Deli misin sen?” dedi Mordred. “Bu kadar yaklaşmışken. Neredeyse altının kokusunu bile alabiliyorum.”

“Bence o koku yarasa pisliklerinden geliyor,” dedi Erica.

“Her neyse! Yürü Angus!”

“Bunlar kimin kemikleri acaba?” dedi Dudwin.

“Belki çok eskiden ölmüş bir hayvandır.” Wiglaf bu söylediğinin doğru olmasını umuyordu.

“Birazını alacağım.” Dudwin kemikleri seçerek toplamaya başladı.

Mordred sabırsızlandı. “Ne duruyorsunuz? İlerlesenize!”

Erica, “Bu ne?” dedi. Eğildi. Yerden aldığı şey kemik değil, bir şapkaydı. Wiglaf şapkaya dikkatle baktı. “Üzerindeki ne?” diye sordu.

“Kırmızı beyaz şeritli bir hindi tüyü,” dedi Erica. “Hiç bu kadar güzelini görmemiştim.”

“Bu Deli Looey’in şapkası galiba!” dedi Wiglaf. “Kemikler de onun yedi cesur adamının olmalı!”

Mordred, “Yürüsenize!” diye bağırdı.

“Sonumuz geldi!” diye inledi Angus.

Dudwin, “Ben daha çok gencim!” diye bağırdı. Elinin titrediği, fenerin ışığının titremesinden anlaşılıyordu. “Geri dönmek istiyorum Wiggle!”

Wiglaf fısıltıyla, “Cesur ol Dudwin,” dedi. “Sen şu anda Tazılardan birisin. Ve Tazılar asla geri dönmez. Hem...” Geriye baktı.

“Hem Mordred dönmene izin vermez.”

Wiglaf kılıcına sarılı paçavrayı çözdü.

“Al Dudwin,” dedi. “Bu bana her zaman uğur getirdi. Sana da yarayabilir.”

Dudwin iç çekti. “Teşekkür ederim,” dedi. Paçavrayı sımsıkı kavrayıp yola koyuldu. Erica titreyen sesiyle şarkıya başladı:

*“Korkusuz Tazılarız biz
Durmak, yorulmak bilmeyiz...”*

Ötekiler de ona katıldılar. Mağaranın girişi gerilerinde küçük sarı bir noktaya dönüşüyordu. Sonunda sarı tuhaf bir ışıkla aydınlanan bir açıklığa geldiler.

Wiglaf gözlerini kapayıp açtı. Tam karşısında Seetha'nın tam boy bir heykeli duruyordu! Kanatları açıktı. Kuyruğu koca bir taş kâsenin çevresini sarılmıştı. Kâsenin içi de çil çil altınla doluydu!

Mordred Wiglaf'ı iterek öne geçti. “Altın!” diye bağırdı. Sevinç gözyaşları döküyordu. “Altın! Altın! Hepsi benim!”

“Gıdıklamayı Deneyin!”

Wiglaf, “Altınlarınızı saymakta bu kadar acele etmeyin efendim!” dedi. “Bakın Seetha bize bir mesaj bırakmış!” Duvardaki mesajı yüksek sesle okudu:

Eğer ölürsem, ben Seetha, tüm hazinemi 3683 çocuğuma bırakıyorum. Eğer altınlarını bulan kişiysen ve eğer benim minik yavrularımdan biri değilsen, işte sana uyarım:

**DEFOL! HEMEN DEFOL!
BİR DAHA DA GELME SAKIN!
EĞER DOKUNURSAN TEK BİR ALTINA**

BİLMİŞ OL, BAKMAM GÖZÜNÜN YAŞINA!
ŞAKA DEĞİL, SÖYLEMEDİ DEME AMA
DUMANLAR DOLACAK AĞZINA BURNUNA
ATEŞLER KAVURACAK TÜM BEDENİNİ
DEPREMLER SARSACAK MAĞARANIN
TEMELİNİ
İNANMAYACAKSIN GÖRECEKLERİNE
GÖKTEN MIZRAKLAR YAĞACAK KAFANA
VE ÖLÜM SIRASI GELECEK SANA!

“Korkuyorum!” dedi Dudwin.

“Ben de!” dedi Angus.

Wiglaf titremeye başladı.

Erica bile korkmuş görünüyordu. Mordred bağırdı. “Saçmalamayın! Başka ne mesaj bırakacağınızı sanıyordunuz? ‘Buyurun altınlarım sizin olsun,’ mu diyecekti? Hiç sanmıyorum!”

Angus dizlerinin üstüne çöktü. “Lütfen Mordred Dayı! Çıkalım buradan! Seetha ölmüş de olsa, söyledikleri çok canlı!”

Mordred avaz avazdı. “Korkaklar! Haydi alın altınlarımı!”

Bunun üzerine Dudwin, Wiglaf'ın büyüyen gözlerine aldırmadan konuştu: "Altınları isteyen sensin! Sen gidip al!"

Mordred gürlledi. "Ne? Sen ne diyorsun? Çocuklar ne işe yarar? Yetişkinlerin yapmak istemediklerini yaptırmaya. Haydi çabuk getirin altınlarımı!"

Tazılar birbirlerine sokularak ilerlediler. Taş kâsenin yanına geldiklerinde Erica, "Tamam," dedi. "İlk altını kim alacak?"

Wiglaf yutkundu. İşte cesaretini gösterebileceği bir fırsat tam önündeydi. Hem orada bir tuzak varsa hepsi tehlikedeydi nasıl olsa. Yani ilk altını kimin aldığı'nın ne önemi vardı ki?

"Ben alacağım!" dedi. Derin bir soluk aldı. Elini uzatıp altınlardan birini aldı. Dumanlar ve ateşler yağmasını bekledi.

Ama hiçbir şey olmadı.

"Gördünüz mü?" dedi Mordred. "Seetha'nın uyarısı palavraymış!"

Wiglaf bir gürlleme duydu.

"Karnın mı guruldadı?" diye sordu Erica'ya.

“Hayır, ben de sana aynı şeyi soracaktım.”

Gürleme arttı.

“İşte,” dedi Angus. “Sonumuz geldi!”

Wiglaf yutkundu. Altını hemen aldığı yere koydu.

Çok geçti! Gürleme kulakları sağır edecek kadar arttı. Kâsenin içindeki altınlar oldukları yerde dönmeye başladı. Döndüler, döndüler ve döndükçe hızlandılar. Birden, sanki alttan bir delik açılmışçasına tüm altınlar sifonu çekilmiş tuvaletten akar gibi akıp gittiler.

“Ne oluyor?” Mordred şaşkındı.

“Altınlar bir delikten süzülüp gidiyor,” dedi Angus.

Mordred çığlık attı. “NEEE?” Heykele koştu. Kendini kâsenin içine atarken Tazılar çekilip yol verdiler.

“Hepsi gitti! Ama bir avuç yakalayabildim!”

Elini çekmeye çalıştı. Ama altınlarla dolu olduğu için yumruğu orada takılı kalmıştı.

“Yardım edin çocuklar!”

Tazılar Mordred’i çizmelerinden kavradılar. Bütün güçleriyle asıldılar. Sonunda... HOP! Çizmeler çıktı!

“Sersem! Çabuk çekin beni!”

Tazılar Mordred’in ayaklarını tutup bütün güçleriyle asıldılar, olmadı.

“Durun!” dedi Mordred sonunda. “Beni burada bırakın ve Ejderha Avcıları Okulu’na dönün. Haydi! Sizin için üzücü olacak ama bunu yapın! Haydi!”

“Ama Mordred Dayı...”

“Hayır, Angus! Beni teselli etmeye çalışma! Burada ölümümü bekleyeceğim. Korkunç ölümümü. Ama cesur olacağım ve...”

“Efendim...” Erica’ydı bu.

“Sözümü kesme!” dedi Mordred. “Dediğim gibi, cesur olacağım. Ejderha Avcıları Okulu kulelerinden birine adım verilebilir. Kuzeydekine. Mordred Kulesi. Güzel olur!”

“Burada ölmek zorunda değilsiniz efendim,” dedi Wiglaf. “Kurtulabilirsiniz.”

Mordred bağırdı. “Siz beni öldürecek misiniz çocuklar! Nasıl kurtulabilirim ki?”

“Altınları bırakarak...”

Mordred, Wiglaf’a baktı. “Altınları bırakmak mı?”

“Evet,” dedi Angus. “O zaman eliniz oradan kurtulur.”

Mordred yüzünü astı. “Yani altınlardan vazgeçmemi mi istiyorsunuz? Asla!”

Wiglaf Erica’ya döndü. “Buradan çıkmalıyız,” dedi. “Ama nasıl?”

Erica, “Bilmiyorum,” dedi. “Ama Bay Lancelot bilir.” Cebinden *Sör Lancelot Elkitabı*’nı çıkardı. Sayfaları çevirdi. “İşte acil durumlar!” Yüksek sesle okudu. “*Acil durum, No: 54: Elindeki altınları bırakmadığı için kâsenin dibindeki delikten kurtulamayan açgözlü biri mi var?*”

“Evet,” dedi Angus. “Aynen öyle!”

Erica okudu:

“Eğer o açgözlü adam acele etmezse, hepimizin sonu olur!”

“Evet,” dedi Angus. “Söylemiştim!”

“*Eğer hiçbir şey işe yaramazsa...*” Erica okumayı sürdürdü diye. “*Gıdıklamayı deneyin!*”

“Harika!” dedi Dudwin.

Hepsi birden Mordred’in üstüne atladılar.

“Durun, ne yapıyorsunuz?”

“Üzgünüz,” dedi Erica. “İyiliğiniz için...”
Mordred’in karnını gıdıklıyordu.

“Hi ho ha haaa!” diye gülmeye başladı Mordred. “Durun dedim!”

Hiçbiri durmadı. Angus Mordred’in sol ayağını gıdıklıyordu. Wiglaf sağı ayağını... Dudwin gıdısında parmaklarını gezdiriyordu.

Mordred kahkahalarla kıvranıyordu. “Acıyın bana!”

Ama Tazılar acımadı. Wiglaf Mordred’in elinden düşen altınların sesini duydu.

“Tamam!” diye bağırdı.

“Tabii ki tamam,” dedi Erica. “Sör Lancelot beni hiç yanıltmadı.”

“Olamaaz!” Mordred bomboş kalan eline bakıyordu. Kendini gıdıklayanları itip doğruldu. Gözlerinden ateş çıkıyordu öfkesinden.

“Beni altınlarımdan ettiniz!” dedi çizmelerini giyerken. “Hele sizi bir yakalayayım!”

Erica, “Ama efendim,” dedi. “Sizi burada ölmeye bırakamazdık.”

“Boşuna tartışmayalım,” dedi Wiglaf. “Çıkalm buradan!”

Dudwin'in sesi duyuldu. "Bir dakika! Hazine!"

Mordred'in kulakları dikildi. "Ne hazinesi?"

Dudwin elindeki feneri Wiglaf'a verip heykele tırmanmaya başladı.

"Dur!" dedi Wiglaf. "Dudwin, geri gel!"

Ama Dudwin tırmandı. Wiglaf nedenini anlamıştı. Orada, ejderha heykelinin dişleri arasında bir altın para duruyordu.

Onu görünce Mordred'in gözleri de parlamıştı. Heykele tırmanmaya koştu.

"Tek bir altın! O da benim!" diye bağırdı.

Tek bir altın! Tek bir altın!.. Bu Wiglaf'a bir şeyler hatırlatıyordu.

*EĞER DOKUNURSAN TEK BİR ALTINA
BİLMİŞ OL, BAKMAM GÖZÜNÜN YAŞINA*

Wiglaf birden her şeyi anlamıştı. Seetha'nın uyarısı bu tek altın içindi. Şaka da yapmıyordu.

"Dokunmayın sakın!" diye bağırdı tırmananlara. "Sakın!"

Çok geçti! Mordred ejderhanın dişleri arasından altını çekip almıştı bile.

“Ha ha... Ben aldım!”

Daha fazla konuşmasına fırsat kalmadı. Ejderhanın ağzından bir alev püskürdü.

Mordred çığlık atarak aşağı atladı. Dudwin de atladı.

Ejderhanın taş burnundan dumanlar tütmeye başladı. Ağzından çıkan alevlerin yoğunluğu da arttı. Mağaranın duvarları sarsılıyordu.

ZONK! Tepeden bir sarkıt hızla düşüp yere saplandı.

Wiglaf tam önündeki sarkıtı baktı. Birkaç santimetre ile kurtulmuştu.

ZONK! Başka bir sarkıt hemen yanına düştü.

ZONK! Bir başkası!

Birden, Seetha'nın söylediği gibi, yüzlerce sarkıt yağmur gibi yağmaya başladı.

“Kurtarın!” dedi Angus. “Sonumuz geldi!”

Kahraman Wiglaf

Wiglaf Dudwin'in elini tuttu. Dumanların arasından koştular.

ZONK! Tam arkalarına bir sarkıt düştü.

Wiglaf feneri düşürdü. Fener parçalandı. Şimdi mağara kapkaranlıktı. Üstelik duman içindeydi. Wiglaf soluk bile alamıyordu. Ama koşmaya devam ettiler. Uzakta bir ışık vardı. Mağaranın ağzıydı bu!

ZONK!

Wiglaf son anda kurtulmuştu. Dudwin'in elinden kurtuldu.

ZONK! ZONK! ZONK!

Taş zıpkınlar birbiri ardınca düşüyordu! Wiglaf canını kurtarmak için koşuyordu. Kardeşinin

onun önünde olduğunu sanıyordu. “Işığa koş Dudwin!” diye bağırdı.

Mordred yanından rüzgâr gibi geçti.

Sonunda mağaranın ağzına ulaştı. Hemen aydınlığa, temiz havaya çıktı.

Erica’yı gördü. Mordred de stajyerlerin omuzlarına yaslanmış, soluk soluğaydı. Ama Dudwin yoktu.

Ayak sesleri duyuldu. Dudwin olmalıydı bu. Bekledi. Ama mağaradan Angus çıktı.

“Sonum gelmemiş, yaşasın!”

Wiglaf mağaraya doğru koştu. “Dudwin!” diye bağırdı. “Orda mısın?”

“Sıkıştım!” diye bir ses geldi. “Yardım et, Wiggie!”

“Geliyorum!” Wiglaf mağaraya girdi. Sarkıtlar düşmeye devam ediyordu.

“Bu tarafa!” dedi Dudwin.

Wiglaf sese doğru yöneldi. Sonunda onu gördü. Sarkıtlardan biri onu pantolonundan yere çivilemişti.

Wiglaf sarkıta asıldı. Bütün gücüyle çekti. Ama kımıldatamadı.

“Pantolonunu çıkar, Dudwin!” dedi. “Çabuk, haydi!”

“Olmaz!” dedi Dudwin. “Hazinelerim pantolonumda.”

Wiglaf gürlledi. Tartışacak zaman yoktu. Neredeyse kardeşinin kışına bir tekme vuracaktı. Onun yerine sarkıtı tekmeledi.

Sarkıt yerinden çıktı.

“Ayyy! Parmağım!” diye bağırdı. Çok acımişti.

“Haydi Wiggie!”

Wiglaf kardeşini yakaladı ve çekti. Işığa doğru koşular.

Birden, dehşetle açılmış gözlerinin önünde sarkıtların mağara girişine yağdığını gördüler. Giriş neredeyse kapanmak üzereydi.

“Daha çabuk Dudwin! Daha çabuk!” Wiglaf kardeşini arkadan hızla itti. Dudwin mağaranın dışına çıkmıştı.

Kendisi de yuvarlandı. Düşen sarkıtların arasından süzülüp dışarı çıktı.

Dudwin koşup onu kucakladı. Kalkmasına yardım etti.

“Wiglaf!” dedi. “Kurtardın beni!”

Mordred'in sesi duyuldu. "Baş belaları! Sizin yüzünüzden altınlarımdan oldum. Zengin olacaktım ne güzel!"

"Zengin ve ölü," diye ekledi Angus.

Dudwin Mordred'e koştu. "Ben de Wiglaf gibi bir kahraman olmak istiyorum. Lütfen beni de Ejderha Avcıları Okulu'na alın. Lütfen!"

"Dalga mı geçiyorsun?" dedi Mordred. "Wiglaf'ın bana hâlâ yedi kuruş borcu var. Bir de kardeşini mi parasız alacağım?"

"Param var!" Dudwin elini cebine soktu. İki altın çıkardı.

Mordred'in gözleri yuvalarından fırlayacaktı neredeyse. "Onlar benim altınlarım!" diye bağırdı. "Ben düşürmüştüm. Tam senin bulduğun yerde!"

Dudwin elini geri çekti. "Bu eski numarayı yemem!"

Wiglaf, "Birini ver ona, Dudwin," dedi. "Yoksa ikisini de kaybedeceksin."

"Peki," dedi Dudwin ve altınlardan birini çalığa attı.

Mordred de çalığa atladı.

“Şimdi de doğru eve koş,” dedi Wiglaf. “Çabuk! Mordred dönmeden!”

Dudwin altını cebine koyup çantasını sırtladı. Uğurlu paçavrasını Wiglaf'a geri verdi. “İşe yaradı, Wiggie,” dedi. “Beni kurtardı.”

“Güle güle Dudwin.”

“Hoşça kal, Wiggie!” Dudwin gülümsedi. “Onlara Mahşer Mağarası'nda hayatımı kurtardığımı anlatacağım. Senin bir kahraman olduğunu söyleyeceğim.”

Böyle diyerek yola koyuldu.

Mordred çahıların arasından çıktı. Elinde altın vardı. “İşte buldum!”

Erica, “Efendim!” dedi.

“Ne var?”

“Efendim, biz Tazılar, Seetha'nın altınını bulduğumuza göre ödülü hak ettik değil mi?”

“Ooo, ödül mü istiyorsunuz?” Mordred'in sırtırken bütün dişleri görünüyordu. “Alacaksınız ödülünüzü!”

Wiglaf Mordred'in bunu söyleyiş biçiminden hoşlanmadı.

Mordred, "Stajyerler, izinlisiniz, gidebilirsiniz!" dedi.

"Teşekkür ederiz," dediler.

Mordred tahtırevanına oturdu.

"Wiglaf!" dedi. "Sen, ödül olarak sağ ön uçtan tut. Eric, sen de sol ön. Angus, sen de arkadaki ikisini! Hemen kaldırın. Sakın sarsmayın!"

Wiglaf kendi payına düşen yükü inleyerek kaldırmaya çalıştı.

"Daha çabuk!" diye bağırdı Mordred. "Yoksa gece yarısından önce dönemeyeceğiz!"

"Daha da kötü olabilirdi," dedi Erica Ejderha Avcıları Okulu'na dönerlerken.

Wiglaf başını salladı. Okula gittiklerinde belki de her şey gerçekten daha kötü olacaktı, ama olsun. Wiglaf kardeşini eve bir altınla ve kendisiyle ilgili bir kahramanlık öyküsüyle gönderdiği için mutluydu.

Hep birlikte şarkılarını söylediler:

"Güçlü Tazılarız biz!

Yürekliyiz, yenilmeyiz!

Güçlü Tazılarız biz

İyi koku alırız!"

Ejderha Avcıları Okulu
Yıllığı

Kurucular

Felsefemiz

Sör Herbert ile Sör Ichabod, Ejderha Avcıları Okulu'nu kurarken bugün bile hâlâ geçerli olan basit bir ilkedен yola çıktılar: Ne kadar güçsüz, ödleк, tembel, düztaban, kokuşuk veya isteksiz olursa olsun, her çocuk altın peşinde bir ejderha avcısına dönüşebilir. Ejderha Avcıları Okulu'nda geçen dört yıldan sonra delikanlılar hem aileleri hem de seçkin okulumuz için bir zenginlik kaynağı olabilirler.

(*) (**) (***)

* Ejderha Avcıları Okulu'nun kesinlikle kâr amaçlı bir kuruluş olduğunu hatırlatırız.

** Ejderha Avcıları Okulu, ejderha avcılarınca ele geçirilen altınların bir bölümüne el koyma hakkını saklı tutar.

*** Bu altınların ne kadarının öğrencimizin ailesine verileceğine değerli müdürümüz Mordred karar vermektedir. Her durumda bu miktar altınların 1/500'ünden az, 1/499'undan da çok olmayacaktır.

Okul Müdürü

Muhteşem Mordred

Mordred, Ejderha Pataklayıcıları Yüksekokulu'ndan ikincilikle mezun oldu. Öteki öğrenci Lionel Flyzwattar Ejderha Şişleme Hazırlık Okulu'nun müdürü olmuştu. Mordred uzun yıllar Ejderha Tokatlayıcıları Alternatif Okulu'nda yarı zamanlı okutman olarak çalışırken çamur güreşi konusuyla ya-

kindan ilgilenme şansı buldu. Flyzwattar'ın eğitim işinden çok para kazandığını görünce 974 yılında Ejderha Avcıları Okulu'nu kurdu ve halen müdürlüğünü yapıyor.

Lakabı: Uyuz Mordred

Hayali: Kucak dolusu altın

Gerçek: Henüz tek bir altın görmüşlüğü yok

Sırrı: "Taşfırın Erkeği Mordie" takma adıyla çamur güreşi yaptı

Gelecekle ilgili planları: Zengin olur olmaz emekli olup Bahamalar'a gidecek.

Yönetim Kurulu Üyesi

Leydi Lobelia

Lobelia Müthiş Mordred'in kız kardeşidir ve Eğer-Bu-Yazıyı-Okuyabiliyorsan-Moda-Ta-sarımcısı-Olabilirsin Oku-lu'ndan mezun olmuştur. Lobelia Husky Kralı Felix ve Rüküş Eric'in moda danışmanlığını da yapmıştır. 979'da Lobelia yaşayan en kıdemli şövalye olan Sör Jeffrey Yarakabuğukaldıran ile evlenmişti. Leydi unvanını da o zaman kazanmıştı, fakat (ne yazık ki!) kendisine kalan çok az miktarda serveti tek bir kere yapmış olduğu alışverişte harcaayıp bitirmişti. Leydi Lobelia Ejderha Avcıları Okulu'na yaptığı sık ziyaretlerinde haykırdığı, "Ortaçağ'da yaşıyorum diye orta yaşlı görünmek zorunda mıyım yani!" sözünüle bilinir.

Lakabı: Leydi Lo Lo

Hayali: Modaya korkunç uygun giyinmek

Gerçek: Korkunç!

En iyi sakladığı sır: Karanlık Çağ'daki İndirime Girmiş Ucuzcu Mağazalar

Gelecekle ilgili planları: Çocuklara yeni üniforma:

El örgüsü taytlar ve dantelli tunikler

Öğretmenler

Sör Mort du Mort

Ejderha Avcıları Okulu'nun Başlangıç, Orta ve Usta sınıflarının sevilen öğretmenidir. Bir zamanlar müthiş bir ejderha zurgalayıcısı olduğu söylenir durur. (Ne demek olduğunu bilmiyoruz, ama ürkütücü bir şey olduğu anlaşılıyor.) En son çarpışması ejderhaların en korkuncu olan Şövalye Ufalayıcısı ile olmuş. Ne yazık ki, daha ilk anda kafasına aldığı sert bir darbe nedeniyle birazcık kafayı yemiştir.

Lakabı: Kaçık

Hayali: En müthiş ejderha avcısı olmak

Gerçek: Hayaliyle alakası yok

Sırrı: Hatırlamıyor

Gelecekle ilgili planları: Biraz kestirmek

Koç Wendell Plungett

Plungett Ejdarha Avcıları Okulu'nda Beden Eğitimi Bölümü'ne katılmadan önce yıllarını Kara Orman'da maceraramakla geçirmiş, sonunda ormanı terk edip ejderha avcılığı günlerini geride bırakmıştır. Koç Plungett, Hiçbiryer Bataklığı'nın kuzeyindeki en bulunmayan en adaleli erkekti. "Kalas gibiyimdir!" dediği biliniyor. Ejderha Avcıları

Okulu'nda çeşitli şapkalar ve miğferler giyer. Beden Eğitimi öğretmenliğinin dışında, şişleme antrenörlüğü, dans öğretmenliği ve özel müfettişlik gibi görevleri vardır. Genç bir kızla tanışmak ve mum ışığında yemek yemek için can atmaktadır.

Lakabı: Koç

Hayali: Taş gibi sert olmak

Gerçek: Fufu adlı pelüş oyuncak ejderhasıyla uyur

En iyi sakladığı sır: Saçını şöyle bir çekin de görün

Gelecekle ilgili planları: Aşkını bulmak

Birader Dave

Ejderha Avcıları Okulu'nun kütüphanecisidir. Ejderha Avcıları Okulu'na nasıl gelmiştir?..

Ailesi birkaç nesildir şeker-cilik yapan Dave'in sattığı şekerler Başparmak Köyü'nün üç çocuğunu dış-siz bırakınca duyduğu vic-dan azabı nedeniyle kendi borçlu hissetmiş ve insan-lığa başarılması çok güç bir iyi-

lik yapmaya karar vermiştir. Bunun için de okumanın yazmanın bir zaman kaybı olduğuna inanmasıyla ünlü Ejderha Avcıları Okulu'na kütüphaneci olmaya ve öğrencileri bunun aksine ikna etmeye kendini adanmıştır.

Lakabı: Birader

Hayali: Kütüphanede kitap okuyan çocuklar

Gerçek: Kütüphanede uyuyan çocuklar

Sırrı: Cliff'in ders notlarından yararlanıyor

Gelecekle ilgili planları: Şeker kâğıtlarına mâniler yazmak

Profesör Prissius Pluck

Profesör Pluck, Turşucu Hurşit Özel Okulu'ndan mezun oldu ve Fen Bilimleri Profesörü olmak için Ejderha Avcıları Okulu'na geldi. Uzmanlık alanı Çoktan Seçmeli Testler. Profesör Pluck'ın öğrencileri:

- a) Profesör Pluck'ın ne kadar çok tükürük saçabildiğine hayret ediyorlar,
- b) Ön sıralara oturmamaya dikkat ediyorlar,
- c) Okul müdürü Mordred'e kendilerini başka sınıfa alması için yalvarıyorlar,
- d) Yukardakilerin hepsi.

Lakabı: Bay Salyalı Surat

Hayali: P'leri doğru bir şekilde telaffuz etmek

Gerçek: Saçılan tükürükler

En iyi sakladığı sır: Hiç tükürük köftesi yemedi

Gelecek için planları: Yarık dudakları iyileştirme üzerinde çalışma

Memurlar

Tava

Tava'nın nasıl Ejderha Avcıları Okulu'nda aşçıbaşı olduğunu kimse bilmiyor. Kimilerine göre Mordred bu harap şatoyu satın aldığı anda o zaten mutfaktaymış ve orada kalmış. Kimilerine göre ise bulaşıkları çok çabuk yıkadığı için Leydi Lobelia onu bu işe almış. Kimilerine göre ise okulla ilgili öyle

karanlık sirlara sahipmiş ki onu işten atamıyorlarmış. Ama şimdiye kadar onun iyi bir aşçı olduğu için bu işi yaptığını söyleyen tek bir kimse bile çıkmamış.

Lakabı: Adı Tava olan birine nasıl bir takma ad takılabilir ki?

Hayali: Temiz bir mutfak

Gerçek: Temiz bir mutfak hayaldir

Sırrı: Ara sıra şato hendeğinde köpük banyosu yapıyor

Gelecekle ilgili planları: Aşçılık okuluna yazıldı

Yorick

Yorick, Ejderha Avcıları Okulu'nda İzci Başkanı. Mas-karalıktaki becerisini Şen Şarkıcılar ve Çıtır Dansçı-lar'la birlikte geçirdiği yıl-lardan edinen Yorick, *Kül-kedis*'ndeki Cam Terlik rolüyle de ödül kazanmıştı. *Üç Ayı* masalındaki anne ayı rolünü alamayınca kendisine yeni bir yol çizmeye karar verdi.

Mordred'in onu gördüğü gece Aylar Yolu'nda ayı kılığında dolaşmış. Kılık değiştirmedeki ustalığını fark ettiği için de onu hemen İzci Başkanı yapmıştı.

Lakabı: Bu da Kim?

Hayali: Kılık değiştirme ustası olmak

Gerçek: Mordred'in ayak işlerinin ustası

En iyi sakladığı sır: Kral Ken gibi giyinmekten hoşlanıyor

Gelecek için planları: Tavşan kıyafetini yitirmek

Öğrenciler

Pinwick'li Wiglaf

Yeni öğrencimiz Wiglaf, yanında Başparmak Köyü'nün bile metropol kadar büyük kaldığı küçücük bir köy olan Pinwick yakınlarında bir izbelikten gelmiştir. On üç çocuklu bir evde büyüdüğü için de okuldaki yatakhane hayatına hemen uyum sağlamakta zorlanmamıştır. Ancak Koç Plungett'in peruğunu şişlediği için de okula iyi bir başlan-

gıç yaptığı söylenemez. Çok işin var Wiglaf! Seninle çok eğleneceğiz.

Hayali: Kahraman bir ejderha avcısı olmak

Gerçek: Cebinde hâlâ bebekliğinden kalma bez parçası taşıyor

Ders dışı faaliyetleri: Hayvan Dostları Kulübü Başkanı, Yılanbalığı Yemekten Bıkanlar Kulübü Başkanı, Tava'nın Kurulama Ekibi Havlu Serme Görevlisi, Domuz Sevenler Kulübü Kurucusu

En sevdiği yer: Kütüphane

En sık söylediği söz: *Erhaba-may, Patya-paday!*

Gelecekle ilgili planları: Altın bulmak

İntikamcı Angus

Mordred ile Leydi Lobeli-
a'nın yeğeni olan Angus orta-
lıkta, ya, "Ben sizlerden bi-
riyim!" ya da, "Dayıma
söylerim ha!" diyerek yü-
rür. Bu 1. Sınıf öğrencisin-
den güçlü bir ejderha avcı-
sı olabilecek midir? Yoksa
günün birinde Tava'nın yeri-
ne mutfağa mı terfi edecektir?
Bizce ikincisi. Haydi Angus, boşu-
na uğraşma!

Hayali: Ejderha Avcıları Okulu'ndaki yemeklerde da-
ha çok çeşit

Gerçek: Yılanbalığı, yılanbalığı, yılanbalığı!

Ders dışı faaliyetler: Ejderha Avcıları Okulu Mutfak
Kulübü'nün Başkanı, Dişlek Dürümcü'nün Yeri'ni zi-
yaret. Satış temsilciliği

En sevdiği konu: Öğlen yemeği

En sık söylediği: "Karnım hâlâ aç!"

Gelecekle ilgili planları: "Ejderha Pişirmenin 101
Yolu" kitabını yazmak

Eric von Royale

Eric çok uzak bir yerden gelmiş.

(Yani kayıt formuna öyle yazmış.) Bu 1. Sınıf öğrencisinin durumu biraz tuhaf.

Kendisi normal ve ortalama biri olduğunu söyleyip duruyor ancak o zaman o yatağındaki ipek yatak örtüsü ne peki? Ailesi gerçekten de Sör Lance-

lot'un yakın dostları mı? Gerçekten de Tava ona Temiz Ta-

baklar Kulübü'nü kurması için rüşvet verdi mi? Hem Allah aşkına, bu çocuğun sağ kolu sınıfta sürekli parmak kaldırmaktan ağrımıyor mu?

Gerçekten de Tava ona Temiz Ta-

baklar Kulübü'nü kurması için rüşvet verdi mi? Hem Allah aşkına, bu çocuğun sağ kolu sınıfta sürekli parmak kaldırmaktan ağrımıyor mu?

Gerçekten de Tava ona Temiz Ta-

Hayali: Yiğit bir ejderha avcısı olmak

Gerçek: Sadece öğretmenlerin maskotu

Ders dışı faaliyetleri: Sör Lancelot Fan Kulübü, Zırhı Parlatma Kulübü, Ayın Ejderha Avcısı Kulübü, Ejderha Avcıları Okulu Amigolar Takımı Kurucusu ve Bestecisi.

En sevdiği konu: Hepsi!!!

En sık söylediği söz: "Avcıların en müthiş olanı ben..."

Gelecekle ilgili planları: Ejderha Avcıları Okulu'nu devir almak

Cesur Baldrick

Baldrick için bu önemli bir yıl. Baldrick Ejderha Avcıları Okulu'ndaki 1. Sınıf'ın genç delikanlısı olarak onuncu yılını kutluyor. Daha gidecek çok yolun var, Baldrick! Yeni öğrencilerden herhangi biriniz iplerle ilgili ne bilmek istiyorsanız, doğru kişi Baldrick'tir. Kafetaryanın yılanbalığını ne zaman kesinlikle yememeniz gerektiğini, Profesör Pluck'ın sınıfında nereye oturmanın daha yararlı olduğunu ve derse geç kaldığınızda müdüre nasıl bir mazeret bulacağınızı size o söyleyebilir. Yeter ki ona herhangi bir sınav sorusunun cevabını sormayın.

Hayali: Dünyayı dolaşmak

Gerçek: Devamlı akan burun

Ders dışı faaliyetler: Ejderha avcılığı egzersizleri

En az ilerleme kaydeden kişi ödülü sahibi

En sevdiği konu: "Soruyu tekrar eder misiniz?"

En sık söylediği: "Ev ödevimi ejderha yedi!"

Gelecekle ilgili planları: Ejderha Şişleme Hazırlık Okulu'na geçmek

Reklamlar

KRAL ARTHUR'UN SAVAŞ ZIRHLARI MAĞAZASI

Kral Arthur'un Savaş Zırhları Mağazası
Tam tepesine ineceğiniz anda tangur
tungur edip ejderhayı uyandıran zırhlardan
usandınız mı? Hemen Kral Arthur'un Savaş
Zırhları Mağazası'na gelip sessiz ve hafif
zırhları görün. Unutmayın, Kral Arthur'un
Zırhları en iyisidir!

YANDIM ANAM RAPTİYELERİ

İşkence yöntemleri değişebilir, ama rap-
tiyeler kalıcıdır. Yandım Anam Raptiyeleri
en ağzı sıkı şövalyeleri bile geveze bir papa-
ğana çevirir.

Yandım Anam Raptiyeleri: Benzerlerin-
den biraz daha iyi!

KAÇIK JACK'İN GARAJI

Avcılar Yolu'nda. Başparmak Köyü'ne yakın garaj. Uygun aylık fiyatlar.

İsterseniz arabanızı bırakın. Bekçi falan yoktur ve çizik, oyuk, yamuk, kayıp tekerlek ve benzeri saldırılardan dolayı sorumluluk kabul edilmez.

Kaçık Jack'in elinde koca bir baltayla bir arabayı parçaladığı yalnızca bir söylentidir.

DİŞLEK DÜRÜMCÜNÜN YERİ

Yılanbalığı yemekten bıktınız mı? Bir de Dişlek Dürümcünün Yeri'ni deneyin. Ucuz değiliz ama yılanbalığı servisimiz yok.